

Acest document are doar scop informativ și nu produce efecte juridice. Instituțiile Uniunii nu își asumă răspunderea pentru conținutul său. Versiunile autentice ale actelor relevante, inclusiv preambulul acestora, sunt cele publicate în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene și disponibile pe site-ul EUR-Lex. Aceste texte oficiale pot fi consultate accesând linkurile integrate în prezentul document.

► B REGULAMENTUL (UE) NR. 1094/2010 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

din 24 noiembrie 2010

de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea europeană de asigurări și pensii ocupaționale), de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/79/CE a Comisiei

(JO L 331, 15.12.2010, p. 48)

Astfel cum a fost modificat prin:

Jurnalul Oficial			
	NR.	Pagina	Data
► <u>M1</u>	Directiva 2014/51/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 aprilie 2014	L 153	1 22.5.2014
► <u>M2</u>	Regulamentul (UE) 2019/2175 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2019	L 334	1 27.12.2019



**REGULAMENTUL (UE) NR. 1094/2010 AL PARLAMENTULUI
EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI**

din 24 noiembrie 2010

de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea europeană de asigurări și pensii ocupaționale), de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/79/CE a Comisiei

CAPITOLUL I

INSTITUIREA ȘI STATUTUL JURIDIC

Articolul 1

Instituirea și domeniul de activitate

(1) Prezentul regulament instituie Autoritatea europeană de supraveghere (Autoritatea europeană pentru asigurări și pensii ocupaționale), (denumită în continuare „Autoritatea”).



(2) Autoritatea acționează în limitele competențelor care îi sunt conferite prin prezentul regulament și în limitele domeniului de aplicare al Directivei 2009/138/CE cu excepția titlului IV din aceasta, al Directivei 2002/87/CE, al Directivelor (UE) 2016/97⁽¹⁾ și (UE) 2016/2341⁽²⁾ ale Parlamentului European și ale Consiliului precum și, în măsura în care aceste acte se aplică întreprinderilor de asigurări, întreprinderilor de reasigurări, instituțiilor pentru furnizarea de pensii ocupaționale și intermediarilor de asigurări, în limitele părților relevante ale Directivei 2002/65/CE, inclusiv ale tuturor directivelor, regulamentelor și deciziilor adoptate în baza acestor acte, precum și ale oricărui alt act juridic cu caracter obligatoriu al Uniunii care conferă atribuții Autorității.

Autoritatea contribuie la activitatea Autorității europene de supraveghere (Autoritatea bancară europeană), instituită prin Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 al Parlamentului European și al Consiliului⁽³⁾, în ceea ce privește prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor sau al finanțării terorismului în conformitate cu Directiva (UE) 2015/849 a Parlamentului European și a Consiliului⁽⁴⁾ și cu Regulamentul (UE) nr. 1093/2010. Autoritatea decide cu privire la acordul pe care trebuie să și-l dea în conformitate cu articolul 9a alineatul (9) din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

⁽¹⁾ Directiva (UE) 2016/97 a Parlamentului European și a Consiliului din 20 ianuarie 2016 privind distribuția de asigurări (reformare) (JO L 26, 2.2.2016, p. 19).

⁽²⁾ Directiva (UE) 2016/2341 a Parlamentului European și a Consiliului din 14 decembrie 2016 privind activitățile și supravegherea instituțiilor pentru furnizarea de pensii ocupaționale (IORP) (JO L 354, 23.12.2016, p. 37).

⁽³⁾ Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea bancară europeană), de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/78/CE a Comisiei (JO L 331, 15.12.2010, p. 12).

⁽⁴⁾ Directiva (UE) 2015/849 a Parlamentului European și a Consiliului din 20 mai 2015 privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor sau finanțării terorismului, de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului și de abrogare a Directivei 2005/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului și a Directivei 2006/70/CE a Comisiei (JO L 141, 5.6.2015, p. 73).

▼ M2

(3) Autoritatea acționează în domeniul activităților întreprinderilor de asigurări, de reasigurări, al conglomeratelor financiare, al instituțiilor pentru furnizarea de pensii ocupaționale și intermediarilor de asigurări, în legătură cu aspecte care nu sunt abordate în mod direct în actele legislative menționate la alineatul (2), inclusiv aspecte de guvernanță corporativă, audit și raportare financiară, luând în considerare modele de afaceri sustenabile și integrarea factorilor de mediu, sociali și care țin de guvernanță, cu condiția ca astfel de acțiuni să fie necesare pentru asigurarea aplicării eficace și consecvente a actelor respective.

▼ B

(4) În ceea ce privește instituțiile pentru furnizarea de pensii ocupaționale, autoritatea acționează fără să aducă atingere dreptului social și dreptului muncii la nivel național.

(5) Dispozițiile prezentului regulament nu aduc atingere prerogativelor Comisiei, în special celor stabilite prin articolul 258 din TFUE referitoare la garantarea respectării legislației Uniunii.

▼ M2

(6) Obiectivul Autorității este acela de a proteja interesul public prin contribuția la stabilitatea și eficacitatea sistemului financiar pe termen scurt, mediu și lung, pentru economia, cetățenii și întreprinderile Uniunii. Autoritatea contribuie, în limitele competențelor sale, la:

▼ B

- (a) îmbunătățirea funcționării pieței interne, incluzând, în special, un nivel solid, eficient și consistent de reglementare și supraveghere;
- (b) garantarea integrității, transparenței, eficienței și bunei funcționări a piețelor financiare;
- (c) consolidarea coordonării internaționale în domeniul supravegherii;
- (d) prevenirea arbitrajului de reglementare și promovarea condițiilor de concurență echitabile;

▼ M2

- (e) asigurarea unei reglementări și supravegheri corespunzătoare cu privire la asumarea riscurilor legate de activități de asigurare, reasigurare, și pensii ocupaționale;
- (f) îmbunătățirea protecției clienților și a consumatorilor; și
- (g) îmbunătățirea convergenței în materie de supraveghere în cadrul pieței interne.

În aceste scopuri, Autoritatea contribuie la asigurarea aplicării consecvente, eficiente și efective a actelor menționate la alineatul (2) de la prezentul articol, favorizează convergența în materie de supraveghere și, în conformitate cu articolul 16a, furnizează avize Parlamentului European, Consiliului și Comisiei.

▼B

Atunci când își exercită atribuțiile conferite de prezentul regulament, Autoritatea acordă o atenție deosebită oricăror potențiale riscuri sistemice prezentate de instituțiile financiare al căror faliment poate afecta funcționarea sistemului financiar sau a economiei reale.

▼M2

În îndeplinirea atribuțiilor sale, Autoritatea acționează independent, obiectiv și în mod nediscriminatoriu și transparent, în interesul Uniunii în ansamblu și respectă, ori de câte ori este cazul, principiul proporționalității. Autoritatea este ținută răspunzătoare, acționează cu integritate și se asigură că toate părțile interesate sunt tratate în mod echitabil.

Conținutul și forma acțiunilor și ale măsurilor Autorității, în special ale ghidurilor, recomandărilor, avizelor, întrebărilor și răspunsurilor, proiectelor de standarde de reglementare și proiectelor de standarde de punere în aplicare, respectă pe deplin dispozițiile aplicabile din prezentul regulament și din actele legislative menționate la alineatul (2). În măsura în care acest lucru este permis și relevant în temeiul dispozițiilor respective, acțiunile și măsurile Autorității țin seama în mod corespunzător, în conformitate cu principiul proporționalității, de natura, amploarea și complexitatea riscurilor inerente activității unei instituții financiare, întreprinderi sau altei entități sau activități financiare care este afectată de acțiunile și măsurile Autorității.

(7) Autoritatea instituie, ca parte integrantă a sa, un comitet care să-i furnizeze consultanță cu privire la modul în care, în deplină conformitate cu normele aplicabile, acțiunile și măsurile sale ar trebui să țină seama de diferențele specifice care predomină în sector, legate de natura, amploarea și complexitatea riscurilor, de modelele de afaceri și de practicile de afaceri, precum și de dimensiunea instituțiilor financiare și a piețelor, în măsura în care acești factori sunt relevanți în temeiul normelor avute în vedere.

▼B*Articolul 2***Sistemul European de Supraveghere Financiară****▼M2**

(1) Autoritatea face parte dintr-un sistem european de supraveghere financiară (SESF). Obiectivul principal al SESF este de a asigura aplicarea corespunzătoare a normelor aplicabile sectorului financiar pentru a menține stabilitatea financiară, generând astfel încredere în sistemul financiar în ansamblu și asigurând o protecție eficientă și suficientă pentru clienții serviciilor financiare și pentru consumatorii de servicii financiare.

▼B

(2) SESF cuprinde:

(a) Comitetul european pentru risc sistemic (CERS), în sensul sarcinilor prevăzute în Regulamentul (UE) nr. 1092/2010 și în prezentul regulament;

(b) Autoritatea;

▼B

- (c) Autoritatea europeană de supraveghere (Autoritatea bancară europeană), instituită prin Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾;
- (d) Autoritatea europeană de supraveghere (Autoritatea europeană pentru valori mobiliare și piețe), instituită prin Regulamentul (UE) nr. 1095/2010 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽²⁾;
- (e) Comitetul comun al autorităților europene de supraveghere („Comitetul comun”), în ceea ce privește îndeplinirea sarcinilor prevăzute la articolele 54-57 din prezentul regulament, din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 și din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010;
- (f) autoritățile competente sau de supraveghere din statele membre, astfel cum sunt menționate în actele Uniunii menționate la articolul 1 alineatul (2) din prezentul regulament, din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 și din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

(3) Autoritatea cooperează îndeaproape și în mod regulat cu CERS, precum și cu Autoritatea europeană de supraveghere (Autoritatea bancară europeană) și cu Autoritatea europeană de supraveghere (Autoritatea europeană pentru valori mobiliare și piețe) prin intermediul Comitetului comun, garantând consecvența transsectorială a activității și ajungând la poziții comune în domeniul supravegherii conglomeratelor financiare și în alte chestiuni transsectoriale.

▼M2

(4) În conformitate cu principiul cooperării loiale menționat la articolul 4 alineatul (3) din Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE), părțile la SESF cooperează, în spiritul încrederii și al unui deplin respect reciproc, în special pentru a asigura circulația unor informații pertinente și fiabile între ele și dinspre Autoritate către Parlamentul European, Consiliu și Comisie.

▼B

(5) Autoritățile de supraveghere care fac parte din SESF au obligația de a supraveghea instituțiile financiare care își desfășoară activitatea în Uniune în conformitate cu actele menționate la articolul 1 alineatul (2).

▼M2

Fără a aduce atingere competențelor naționale, trimiterile la supraveghere din prezentul regulament includ toate activitățile relevante pe care toate autoritățile competente trebuie să le efectueze în temeiul actelor legislative menționate la articolul 1 alineatul (2).

*Articolul 3***Răspunderea autorităților**

(1) Autoritățile menționate la articolul 2 alineatul (2) literele (a)-(d) răspund în fața Parlamentului European și a Consiliului.

(2) În conformitate cu articolul 226 din TFUE, Autoritatea cooperează pe deplin cu Parlamentul European în cursul oricărei investigații desfășurate în temeiul respectivului articol.

⁽¹⁾ A se vedea pagina 12 din prezentul Jurnal Oficial.

⁽²⁾ A se vedea pagina 84 din prezentul Jurnal Oficial.

▼M2

(3) Consiliul supraveghetorilor adoptă un raport anual privind activitățile Autorității, inclusiv privind îndeplinirea sarcinilor președintelui, și îl transmite până la data de 15 iunie a fiecărui an Parlamentului European, Consiliului, Comisiei, Curții de Conturi și Comitetului Economic și Social European. Raportul se publică.

(4) La solicitarea Parlamentului European, președintele este audiat de Parlamentul European cu privire la performanțele Autorității. Cel puțin o dată pe an are loc o audiere. Președintele face o declarație în fața Parlamentului European și răspunde la orice întrebare adresată de membrii acestuia ori de câte ori i se solicită acest lucru.

(5) Președintele prezintă Parlamentului European, la cerere și cu cel puțin 15 zile înainte de declarația menționată la alineatul (4), un raport scris privind activitățile Autorității.

(6) În plus față de informațiile menționate la articolele 11-18 și la articolele 20 și 33, raportul include, de asemenea, orice informații relevante solicitate ad-hoc de Parlamentul European.

(7) Autoritatea răspunde verbal sau în scris la orice întrebare care îi este adresată de Parlamentul European sau de Consiliu, în termen de cinci săptămâni de la primirea acesteia.

(8) La cerere, președintele poartă discuții confidențiale, neconsemnate în scris, cu ușile închise cu președintele, vicepreședintele și coordonatorii comisiei competente a Parlamentului European. Toți participanții respectă obligațiile legate de secretul profesional.

(9) Fără a aduce atingere obligațiilor de confidențialitate care decurg din participarea la forurile internaționale, Autoritatea informează Parlamentul European, la cerere, cu privire la contribuția sa la o reprezentare unitară, comună, consecventă și eficace a intereselor Uniunii în astfel de foruri internaționale.

▼B*Articolul 4***Definiții**

În sensul prezentului regulament, se aplică următoarele definiții:

1. „instituții financiare” înseamnă întreprinderi, entități și persoane fizice și juridice care fac obiectul oricăruia dintre actele legislative menționate la articolul 1 alineatul (2). În ceea ce privește Directiva 2005/60/CE, „instituții financiare” înseamnă doar societățile de asigurări și intermediarii de asigurări în sensul definiției din directiva respectivă.

2. „autorități competente” înseamnă:

(i) autoritățile de supraveghere astfel cum sunt definite în Directiva 2009/138/CE și autoritățile competente definite în Directiva 2003/41/CE și în Directiva 2002/92/CE

▼M2

- (ii) în ceea ce privește Directiva 2002/65/CE, autoritățile și organele competente să asigure respectarea de către instituțiile financiare a cerințelor directivei respective.

▼B*Articolul 5***Statutul juridic**

- (1) Autoritatea este un organism al Uniunii cu personalitate juridică.
- (2) În fiecare stat membru, Autoritatea deține cea mai extinsă capacitate juridică recunoscută persoanelor juridice conform legislației naționale. În special, aceasta poate să dobândească sau să înstrăineze bunuri mobile sau imobile și să se constituie parte în proceduri judiciare.
- (3) Autoritatea este reprezentată de către președintele acesteia.

*Articolul 6***Componenta**

Autoritatea cuprinde:

1. un consiliu al supraveghetorilor, care exercită atribuțiile prevăzute la articolul 43;
2. un consiliu de administrație, care exercită atribuțiile prevăzute la articolul 47;
3. un președinte, care exercită atribuțiile prevăzute la articolul 48;
4. un director executiv, care exercită atribuțiile prevăzute la articolul 53;
5. o comisie de apel, care exercită atribuțiile prevăzute la articolul 60.

*Articolul 7***Sediul**

Autoritatea își are sediul la Frankfurt pe Main.

▼M2

Amplasarea sediului Autorității nu afectează îndeplinirea de către Autoritate a atribuțiilor și sarcinilor sale, organizarea structurii sale de guvernare, funcționarea organizației sale principale sau finanțarea principală a activităților sale, permițând, în același timp, dacă este cazul, utilizarea în comun cu alte agenții ale Uniunii a serviciilor de suport administrativ și de gestionare a infrastructurilor care nu sunt legate de activitățile de bază ale Autorității.

▼B

CAPITOLUL II

SARCINILE ȘI COMPETENȚELE AUTORITĂȚII*Articolul 8***Sarcinile și competențele Autorității**

- (1) Autoritatea are următoarele sarcini:

▼ M2

- (a) pe baza actelor legislative menționate la articolul 1 alineatul (2), de a contribui la elaborarea de standarde și practici comune de înaltă calitate în materie de reglementare și supraveghere, în special prin elaborarea de proiecte de standarde tehnice de reglementare și de punere în aplicare, ghiduri, recomandări și alte măsuri, inclusiv avize;
- (aa) de a elabora și de a actualiza constant un manual de supraveghere al Uniunii referitor la supravegherea instituțiilor financiare din Uniune, care să stabilească cele mai bune practici, precum și metodologii și procese de înaltă calitate și să ia în considerare, printre altele, evoluția practicilor de afaceri și a modelelor de afaceri, precum și dimensiunea instituțiilor financiare și a piețelor;
- (b) de a contribui la aplicarea consecventă a actelor juridice cu caracter obligatoriu ale Uniunii, în special prin sprijinirea unei culturi comune de supraveghere, garantarea unei aplicări consecvente, eficiente și eficace a actelor legislative menționate la articolul 1 alineatul (2), prevenirea arbitrajului de reglementare, favorizarea și monitorizarea independenței în materie de supraveghere, medierea și rezolvarea dezacordurilor între autoritățile competente, asigurarea unei supravegheri eficace și consecvente a instituțiilor financiare, precum și a unei funcționări coerente a colegiilor de supraveghere și luarea de măsuri, printre altele, în situații de urgență;

▼ B

- (c) de a stimula și a facilita delegarea de sarcini și responsabilități între autoritățile competente;
- (d) de a coopera îndeaproape cu CERS, în special prin furnizarea către CERS a informațiilor necesare pentru îndeplinirea sarcinilor sale și prin garantarea faptului că avertismentelor și recomandărilor CERS li se dă curs în mod corespunzător;

▼ M2

- (e) de a organiza și a efectua evaluări *inter pares* ale autorităților competente și, în acest context, de a emite ghiduri și recomandări și de a identifica bune practici, în vederea îmbunătățirii consecvenței rezultatelor în materie de supraveghere;
- (f) de a monitoriza și de a evalua evoluțiile pieței în domeniile sale de competență, inclusiv, după caz, evoluția tendințelor în materie de asigurări, reasigurări și pensii ocupaționale, mai ales cele acordate gospodăriilor și IMM-urilor, precum și în materie de servicii financiare inovatoare, luând în considerare în mod corespunzător evoluțiile legate de factorii de mediu, sociali și de guvernanță;
- (g) de a realiza analize ale pieței pentru a ajuta Autoritatea să își îndeplinească atribuțiile;
- (h) de a promova, dacă este cazul, protecția deținătorilor de polițe, a membrilor regimurilor de pensii și a beneficiarilor, a consumatorilor și a investitorilor, în special în ceea ce privește deficiențele într-un context transfrontalier și luând în considerare riscurile aferente;

▼B

- (i) de a contribui la funcționarea consecventă și coerentă a colegiilor de supraveghere, la monitorizarea, evaluarea și măsurarea riscurilor sistemice, la elaborarea și coordonarea planurilor de redresare și de restructurare, asigurând un nivel înalt de protecție a titularilor de polițe și a beneficiarilor pe întreg teritoriul Uniunii, în conformitate cu articolele 21-26;

▼M2

- (ia) de a contribui la stabilirea unei strategii comune a Uniunii privind datele financiare;

▼B

- (j) de a realiza orice alte sarcini specifice prevăzute în prezentul regulament sau în alte acte legislative;
- (k) de a publica pe site-ul său și de a actualiza periodic informațiile privind domeniul său de activitate, în special, în sfera sa de competență, informații privind instituțiile financiare înregistrate, pentru a garanta că informațiile sunt ușor accesibile publicului;

▼M2

- (ka) de a publica pe site-ul său și de a actualiza periodic toate standardele tehnice de reglementare, standardele tehnice de punere în aplicare, ghidurile, recomandările și întrebările și răspunsurile pentru fiecare act legislativ menționat la articolul 1 alineatul (2), inclusiv prezentări generale referitoare la situația actuală a lucrărilor în curs și la planificarea calendarului pentru adoptarea proiectelor de standarde tehnice de reglementare și a proiectelor de standarde tehnice de punere în aplicare.

(1a) Atunci când își îndeplinește sarcinile în conformitate cu prezentul regulament, Autoritatea:

- (a) face uz de toate competențele de care dispune;
- (b) luând în considerare obiectivul de asigurare a siguranței și solidității instituțiilor financiare, ține seama pe deplin de diferitele tipuri, modele de afaceri și dimensiuni ale instituțiilor financiare; și
- (c) ține seama de inovațiile tehnologice, de modelele de afaceri inovatoare și sustenabile, precum cooperativele și societățile mutuale, precum și de integrarea factorilor de mediu, sociali și care țin de guvernanță.

▼B

(2) Pentru a efectua sarcinile menționate la alineatul (1), Autoritatea deține competențele prevăzute de prezentul regulament, în special:

- (a) de a elabora proiecte de standarde tehnice de reglementare în cazurile specifice menționate la articolul 10;
- (b) de a elabora proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare în cazurile specifice menționate la articolul 15;
- (c) de a emite ghiduri și recomandări, astfel cum se prevede la articolul 16;

▼ M2

(ca) de a emite recomandări, astfel cum se prevede la articolul 29a; și

▼ B

(d) de a emite recomandări în cazurile specifice menționate la articolul 17 alineatul (3);

▼ M2

(da) de a emite avertismente în conformitate cu articolul 9 alineatul (3);

▼ B

(e) de a lua decizii individuale adresate autorităților competente în cazurile specifice menționate la articolele 18 alineatul (3) și 19 alineatul (3);

(f) în cazurile legate de dreptul direct aplicabil al Uniunii, de a lua decizii individuale adresate instituțiilor financiare în cazurile specifice menționate la articolul 17 alineatul (6), la articolul 18 alineatul (4) și la articolul 19 alineatul (4);

▼ M2

(g) de a emite avize către Parlamentul European, Consiliu sau Comisie, astfel cum se prevede la articolul 16a;

(ga) de a răspunde la întrebări, astfel cum se prevede la articolul 16b;

(gb) de a lua măsuri în conformitate cu articolul 9a;

▼ B

(h) de a colecta informațiile necesare referitoare la instituțiile financiare astfel cum se prevede la articolul 35;

(i) de a dezvolta metodologii comune pentru evaluarea efectului pe care caracteristicile produselor și procesele de distribuție îl au asupra poziției financiare a instituțiilor și asupra protecției consumatorilor;

(j) de a furniza o bază de date accesibilă la nivel central cu instituțiile financiare înregistrate în domeniul său de competență, în cazurile specificate în actele menționate la articolul 1 alineatul (2).

▼ M2

(3) În îndeplinirea sarcinilor menționate la alineatul (1) și în exercitarea prerogativelor menționate la alineatul (2), Autoritatea acționează în temeiul și în limitele legii și acordă atenția cuvenită principiilor proporționalității, după caz, și al unei mai bune reglementări, inclusiv rezultatelor analizelor cost-beneficiu realizate în conformitate cu prezentul regulament.

Consultările publice deschise menționate la articolele 10, 15, 16 și 16a se desfășoară pe o scară cât mai largă pentru a asigura o abordare incluzivă cu privire la toate părțile interesate și acordă părților interesate un termen rezonabil pentru a răspunde. Autoritatea publică un rezumat al contribuțiilor primite de la părțile interesate și o prezentare a modului în care informațiile și punctele de vedere obținute în urma consultării au fost utilizate în proiectul de standard tehnic de reglementare și în proiectul de standard tehnic de punere în aplicare.

▼ B*Articolul 9***Sarcini legate de protecția consumatorilor și activitățile financiare**

(1) Autoritatea își asumă un rol principal în promovarea transparenței, simplității și echității pe piață pentru produsele sau serviciile financiare de consum din întreaga piață internă, inclusiv prin:

▼ M2

- (a) colectarea, analizarea și raportarea tendințelor de consum, cum ar fi evoluția în materie de costuri și cheltuieli ale serviciilor și ale produselor financiare cu amănuntul din statele membre;
- (aa) realizarea de evaluări tematice aprofundate ale comportamentului pe piață, creând o înțelegere comună a practicilor de piață în vederea identificării problemelor potențiale și a analizării impactului acestora;
- (ab) elaborarea unor indicatori ai riscului de retail pentru identificarea la timp a cauzelor potențiale ale prejudiciilor aduse consumatorilor și investitorilor;

▼ B

- (b) revizuirea și coordonarea inițiativelor de formare și educare în domeniul financiar de către autoritățile competente;
- (c) elaborarea de standarde de formare pentru acest sector;
- (d) contribuții la elaborarea unor norme comune de publicare;

▼ M2

- (e) contribuții la menținerea unor condiții de concurență echitabile pe piața internă, în cadrul căreia consumatorii și alți utilizatori ai serviciilor financiare dispun de un acces echitabil la servicii și produse financiare; și
- (f) coordonarea activităților de tip „client misterios” desfășurate de autoritățile competente, după caz.

(2) Autoritatea monitorizează activitățile financiare noi și existente și poate adopta ghiduri și recomandări pentru a promova siguranța și soliditatea piețelor, precum și convergența și eficacitatea practicilor de reglementare și de supraveghere.

▼ B

(3) Autoritatea poate emite, de asemenea, avertizări în cazul în care o activitate financiară pune semnificativ în pericol îndeplinirea obiectivelor prevăzute la articolul 1 alineatul (6).

▼ M2

(4) Autoritatea instituie, ca parte integrantă a sa, un comitet pentru protecția consumatorilor și inovare financiară care reunește toate autoritățile competente relevante și autoritățile responsabile cu protecția consumatorilor, în vederea îmbunătățirii protecției consumatorilor, a realizării unei abordări coordonate a modului de reglementare și de supraveghere a activităților financiare noi sau inovatoare și în vederea

▼ **M2**

formulării de opinii pe care Autoritatea să le prezinte Parlamentului European, Consiliului și Comisiei. Autoritatea cooperează strâns cu Comitetul european pentru protecția datelor instituit prin Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului⁽¹⁾ pentru a evita suprapunerile, neconcordanțele și insecuritatea juridică în sfera protecției datelor. Autoritatea poate invita, de asemenea, și autoritățile naționale de protecție a datelor ca observatori în cadrul comitetului.

(5) Autoritatea poate interzice sau restricționa temporar comercializarea, distribuirea sau vânzarea anumitor produse, instrumente sau activități financiare care au potențialul de a cauza prejudicii financiare semnificative clienților sau consumatorilor sau amenință buna funcționare și integritatea piețelor financiare sau stabilitatea întregului sistem financiar din Uniune sau a unei părți a acestuia în cazurile specificate în actele legislative menționate la articolul 1 alineatul (2) și în condițiile prevăzute în respectivele acte sau, dacă acest lucru este necesar, într-o situație de urgență în conformitate cu articolul 18 și în condițiile prevăzute în respectivul articol.

Autoritatea își revizuieste decizia menționată la primul paragraf la intervale corespunzătoare și cel puțin o dată la șase luni. În urma a cel puțin două reînnoiri consecutive și pe baza unei analize adecvate care vizează evaluarea impactului asupra clientului sau asupra consumatorului, Autoritatea poate lua o decizie cu privire la reînnoirea anuală a interdicției.

Statele membre pot solicita Autorității să își reanalizeze decizia. În acest caz, Autoritatea decide în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 44 alineatul (1) paragraful al doilea dacă își menține sau nu decizia.

Autoritatea poate analiza, de asemenea, necesitatea de a interzice sau de a restricționa anumite tipuri de activități sau practici financiare și, dacă acest lucru este necesar, poate informa Comisia și autoritățile competente pentru a facilita adoptarea unor astfel de interdicții sau restricții.

Articolul 9a

Scrisori de neintervenție

(1) Autoritatea ia măsurile menționate la alineatul (2) din prezentul articol numai în situații excepționale, în cazul în care consideră că este probabil ca aplicarea unuia dintre actele legislative menționate la articolul 1 alineatul (2) sau a oricărui act delegat sau de punere în aplicare bazat pe respectivele acte legislative să ridice probleme semnificative, dintr-unul din următoarele motive:

(a) Autoritatea consideră că dispozițiile cuprinse în actul respectiv pot intra în conflict direct cu un alt act relevant;

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor) (JO L 119, 4.5.2016, p. 1).

▼ M2

- (b) în cazul în care actul este unul dintre actele legislative menționate la articolul 1 alineatul (2), absența actelor delegate sau a actelor de punere în aplicare care să completeze sau să detalieze actul în cauză ar ridica îndoieli legitime cu privire la consecințele juridice care decurg din actul legislativ sau din aplicarea corespunzătoare a acestuia;
- (c) absența ghidurilor și a recomandărilor menționate la articolul 16 ar genera dificultăți practice în ceea ce privește aplicarea actului legislativ relevant.

(2) În cazurile menționate la alineatul (1), Autoritatea transmite autorităților competente și Comisiei, în scris, o prezentare detaliată a problemelor pe care le-a constatat.

În cazurile menționate la alineatul (1) literele (a) și (b), Autoritatea prezintă Comisiei un aviz cu privire la orice acțiune pe care o consideră adecvată, sub forma unei noi propuneri legislative sau a unei propuneri pentru un nou act delegat sau de punere în aplicare, precum și cu privire la caracterul urgent al problemei, conform aprecierii Autorității. Autoritatea își publică avizul.

În cazul menționat la alineatul (1) litera (c) de la prezentul articol, Autoritatea evaluează cât mai curând posibil necesitatea adoptării de ghiduri sau recomandări relevante, în conformitate cu articolul 16.

Autoritatea acționează cu promptitudine, în special pentru a contribui la prevenirea problemelor menționate la alineatul (1), ori de câte ori este posibil.

(3) Atunci când este necesar în cazurile menționate la alineatul (1) și până la adoptarea și aplicarea noilor noi măsuri pe baza acțiunilor prevăzute la alineatul (2), Autoritatea emite avize cu privire la dispozițiile specifice ale actelor menționate la alineatul (1), în vederea promovării unor practici consecvente, eficiente și eficace de supraveghere și de asigurare a respectării legislației, precum și a unei aplicări comune, uniforme și unitare a dreptului Uniunii.

(4) În cazul în care, pe baza informațiilor primite, în special de la autoritățile competente, Autoritatea consideră că oricare dintre actele legislative menționate la articolul 1 alineatul (2) sau orice act delegat sau de punere în aplicare bazat pe respectivele acte legislative ridică probleme excepționale semnificative referitoare la încrederea pieței, protecția consumatorilor, a clienților sau a investitorilor, buna funcționare și integritatea piețelor financiare sau a piețelor de mărfuri sau stabilitatea întregului sistem financiar din Uniune sau a unei părți a acestuia, aceasta transmite fără întârziere nejustificată autorităților competente și Comisiei, în scris, o prezentare detaliată a problemelor pe care le-a constatat. Autoritatea poate prezenta Comisiei un aviz cu privire la orice acțiune pe care o consideră adecvată, sub forma unei noi propuneri legislative sau a unei propuneri pentru un nou act delegat sau de punere în aplicare, precum și cu privire la caracterul urgent al problemei. Autoritatea își publică avizul.

▼B*Articolul 10***Standarde tehnice de reglementare****▼M2**

(1) În cazul în care Parlamentul European și Consiliul delegă Comisiei competența de a adopta standarde tehnice de reglementare, prin intermediul actelor delegate, în conformitate cu articolul 290 din TFUE, pentru a asigura o armonizare unitară în domeniile prevăzute în mod expres în actele legislative menționate la articolul 1 alineatul (2) din prezentul regulament, Autoritatea poate elabora proiecte de standarde tehnice de reglementare. Autoritatea înaintează proiectele sale de standarde tehnice de reglementare Comisiei spre adoptare. În același timp, Autoritatea transmite respectivele proiecte de standarde tehnice de reglementare Parlamentului European și Consiliului spre informare.

▼B

Standardele tehnice de reglementare sunt tehnice și nu implică decizii strategice sau de politică publică, iar conținutul lor este delimitat de actele legislative în temeiul cărora sunt elaborate.

▼M2

Înainte de a înainta Comisiei proiectele de standarde tehnice de reglementare, Autoritatea organizează consultări publice deschise cu privire la acestea și analizează eventualele costuri și beneficii aferente, cu excepția cazului în care astfel de consultări și analize sunt puternic disproporționate în raport cu domeniul de aplicare și cu impactul proiectelor de standarde tehnice de reglementare în cauză sau cu gradul specific de urgență al situației. Autoritatea solicită, de asemenea, opinia grupului părților interesate relevant menționat la articolul 37.

În termen de trei luni de la primirea unui proiect de standard tehnic de reglementare, Comisia decide cu privire la adoptarea acestuia. Comisia informează Parlamentul European și Consiliul în timp util dacă adoptarea nu se poate realiza în termenul de trei luni. Comisia poate adopta proiectul de standard tehnic de reglementare doar parțial sau cu modificări atunci când acest lucru este impus de interesele Uniunii.

În cazul în care intenționează să nu adopte un proiect de standard tehnic de reglementare sau să îl adopte parțial sau cu modificări, Comisia retrimite Autorității proiectul de standard tehnic de reglementare, explicând de ce nu îl adoptă sau explicând motivele pentru care au fost efectuate modificări. Comisia transmite o copie a scrisorii sale Parlamentului European și Consiliului. În termen de șase săptămâni, Autoritatea poate modifica proiectul de standard tehnic de reglementare pe baza modificărilor propuse de Comisie și îl poate retransmite Comisiei sub forma unui aviz formal. Autoritatea transmite o copie a acestui aviz formal Parlamentului European și Consiliului.

▼B

În cazul în care, la expirarea termenului de șase săptămâni, Autoritatea nu a înaintat un proiect modificat al standardului tehnic de reglementare sau a înaintat un proiect de standard tehnic de reglementare modificat într-un mod care nu corespunde modificărilor propuse de Comisie, Comisia poate adopta standardul tehnic de reglementare cu modificările pe care le consideră relevante sau poate respinge standardul.

▼ B

Comisia nu poate să modifice conținutul unui proiect de standard tehnic de reglementare întocmit de Autoritate fără a se coordona în prealabil cu Autoritatea, astfel cum se prevede în prezentul articol.

▼ M2

(2) În cazul în care Autoritatea nu a transmis un proiect de standard tehnic de reglementare în termenul stabilit în actele legislative menționate la articolul 1 alineatul (2), Comisia poate solicita un astfel de proiect și stabili un nou termen pentru aceasta. Autoritatea informează în timp util Parlamentul European, Consiliul și Comisia cu privire la faptul că nu va respecta noul termen.

▼ B

(3) Numai în cazurile în care autoritatea nu transmite Comisiei proiectul de standard tehnic de reglementare în termenele prevăzute în conformitate cu alineatul (2), Comisia poate adopta un standard tehnic de reglementare prin intermediul unui act delegat în absența unui proiect din partea Autorității.

▼ M2

Comisia organizează consultări publice deschise cu privire la proiectele de standarde tehnice de reglementare și analizează eventualele costuri și beneficii aferente, cu excepția cazului în care astfel de consultări și analize sunt disproporționate în raport cu domeniul de aplicare și cu impactul proiectelor de standarde tehnice de reglementare în cauză sau cu gradul specific de urgență al situației. Comisia solicită, de asemenea, opinia grupului părților interesate relevant menționat la articolul 37.

▼ B

Comisia transmite imediat proiectul de standard tehnic de reglementare Parlamentului European și Consiliului.

Comisia transmite proiectul său de standard tehnic de reglementare Autorității. În termen de șase săptămâni, Autoritatea poate modifica proiectul de standard tehnic de reglementare și îl poate transmite Comisiei sub forma unui aviz formal. Autoritatea transmite o copie a acestui aviz formal Parlamentului European și Consiliului.

Dacă la expirarea termenului de șase săptămâni menționat în al patrulea paragraf, Autoritatea nu a transmis un proiect modificat de standard tehnic de reglementare, Comisia poate adopta standardul respectiv.

Dacă în termenul de șase săptămâni Autoritatea a transmis un proiect modificat de standard tehnic de reglementare, Comisia îl poate modifica pe baza modificărilor propuse de Autoritate sau poate adopta standardul tehnic de reglementare cu modificările pe care le consideră relevante. Comisia nu poate să modifice conținutul proiectelor de standarde tehnice de reglementare întocmite de Autoritate fără a se coordona în prealabil cu Autoritatea, astfel cum se prevede în prezentul articol.

▼ M2

(4) Standardele tehnice de reglementare sunt adoptate prin intermediul unor regulamente sau decizii. În titlul unor astfel de regulamente sau decizii figurează cuvintele „standard tehnic de reglementare”. Standardele respective se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* și intră în vigoare la data prevăzută în cuprinsul lor.

▼B*Articolul 11***Exercitarea delegării de competențe**

(1) Competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la articolul 7 este conferită Comisiei pentru o perioadă de patru ani de la 16 decembrie 2010. Comisia prezintă un raport cu privire la delegarea de competențe cel târziu cu șase luni înainte de încheierea perioadei de patru ani. Delegarea de competență se reînnoiește automat pentru perioade de timp identice, cu excepția cazului în care Parlamentul European sau Consiliul o revocă, în conformitate cu articolul 14.

(2) De îndată ce adoptă un standard tehnic de reglementare, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.

(3) Competența de a adopta standarde tehnice de reglementare îi este conferită Comisiei în condițiile prevăzute la articolele 12-14.

*Articolul 12***Revocarea delegării de competențe**

(1) Parlamentul European sau de Consiliul pot revoca în orice moment delegarea de competențe menționată la articolul 10.

(2) Instituția care a inițiat o procedură internă pentru a decide dacă intenționează să revoce delegarea de competențe depune eforturi pentru informarea celeilalte instituții și a Comisiei într-un termen rezonabil înaintea adoptării unei decizii finale, indicând competențele delegate care ar putea face obiectul unei revocări.

(3) Decizia de revocare pune capăt delegării de competențe specificate în decizia respectivă. Decizia produce efecte imediat sau de la o dată ulterioară, specificată în aceasta. Decizia nu aduce atingere standardelor tehnice de reglementare care sunt deja în vigoare. Decizia se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

*Articolul 13***Obiecțiuni la standardele tehnice de reglementare****▼M1**

(1) Parlamentul European sau Consiliul pot formula obiecțiuni la un standard tehnic de reglementare în termen de trei luni de la data notificării standardului tehnic de reglementare adoptat de Comisie. La inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului, acest termen se prelungește cu trei luni.

▼M2

▼B

(2) În cazul în care, la expirarea termenului menționat la alineatul (1), nici Parlamentul European, nici Consiliul nu a formulat obiecțiuni la standardul tehnic de reglementare, acesta se publică în

▼B

Jurnalul Oficial al Uniunii Europene și intră în vigoare la data prevăzută în dispozițiile sale. Standardul tehnic de reglementare poate fi publicat în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* și poate intra în vigoare înainte de expirarea termenului respectiv în cazul în care atât Parlamentul European, cât și Consiliul au informat Comisia cu privire la intenția lor de a nu formula obiecțiuni.

(3) În cazul în care Parlamentul European sau Consiliul formulează obiecțiuni la un standard tehnic de reglementare în termenul menționat la alineatul (1), acesta nu intră în vigoare. În conformitate cu articolul 296 TFUE, instituția care formulează obiecțiuni cu privire la standardul tehnic de reglementare își prezintă motivele care au stat la baza acestora.

*Articolul 14***Neaprobarea sau modificarea proiectelor de standarde tehnice de reglementare**

(1) În cazul în care Comisia nu aprobă un proiect de standard tehnic de reglementare sau îl modifică în conformitate cu articolul 10, aceasta informează Autoritatea, Parlamentul European și Consiliul, prezentând motivele pentru neaprobare.

(2) După caz, Parlamentul European sau Consiliul poate invita comisarul responsabil, împreună cu președintele Autorității, în termen de o lună de la informarea menționată la alineatul (1), pentru o reuniune ad hoc a comisiei competente a Parlamentului European sau a Consiliului, în vederea prezentării și explicării divergențelor.

*Articolul 15***Standarde tehnice de punere în aplicare****▼M2**

(1) În cazul în care Parlamentul European și Consiliul conferă competențe de executare Comisiei pentru a adopta standarde tehnice de punere în aplicare, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, în conformitate cu articolul 291 din TFUE, în domeniile prevăzute în mod expres în actele legislative menționate la articolul 1 alineatul (2) din prezentul regulament, Autoritatea poate elabora proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare. Standardele tehnice de punere în aplicare sunt tehnice, nu implică decizii strategice sau opțiuni de politică publică, iar conținutul lor are scopul de a stabili condițiile de punere în aplicare a actelor în cauză. Autoritatea înaintează proiectele sale de standarde tehnice de punere în aplicare Comisiei spre adoptare. În același timp, Autoritatea transmite respectivele standarde tehnice Parlamentului European și Consiliului spre informare.

Înainte de a înainta Comisiei proiectele de standarde tehnice de punere în aplicare, Autoritatea organizează consultări publice deschise cu privire la acestea și analizează eventualele costuri și beneficii aferente, cu excepția cazului în care astfel de consultări și analize sunt puternic disproportionale în raport cu domeniul de aplicare și cu impactul proiectelor de standarde tehnice de punere în aplicare în cauză sau cu gradul specific de urgență al situației. Autoritatea solicită, de asemenea, opinia grupului părților interesate relevant menționat la articolul 37.

▼M2

În termen de trei luni de la primirea unui proiect de standard tehnic de punere în aplicare, Comisia decide cu privire la adoptarea acestuia. Comisia poate prelungi acest termen cu o lună. Comisia informează Parlamentul European și Consiliul în timp util dacă adoptarea nu se poate realiza în termenul de trei luni. Comisia poate adopta proiectul de standard tehnic de punere în aplicare doar parțial sau cu modificări atunci când acest lucru este impus de interesele Uniunii.

În cazul în care intenționează să nu adopte un proiect de standard tehnic de punere în aplicare sau să îl adopte parțial sau cu modificări, Comisia îl retrimite Autorității, explicând de ce nu intenționează să îl adopte sau explicând motivele pentru care au fost efectuate modificări. Comisia transmite o copie a scrisorii sale Parlamentului European și Consiliului. În termen de șase săptămâni, Autoritatea poate modifica proiectul de standard tehnic de punere în aplicare pe baza modificărilor propuse de Comisie și îl poate retransmite Comisiei sub forma unui aviz formal. Autoritatea transmite o copie a acestui aviz formal Parlamentului European și Consiliului.

În cazul în care, la expirarea termenului de șase săptămâni menționat la al patrulea paragraf, Autoritatea nu a înaintat un proiect de standard tehnic de punere în aplicare modificat sau a înaintat un proiect de standard tehnic de punere în aplicare care este modificat într-un mod care nu corespunde modificărilor propuse de Comisie, Comisia poate adopta standardul tehnic de punere în aplicare cu modificările pe care le consideră relevante sau îl poate respinge.

Comisia nu poate să modifice conținutul unui proiect de standard tehnic de punere în aplicare întocmit de Autoritate fără a se coordona în prealabil cu Autoritatea, astfel cum se prevede în prezentul articol.

(2) În cazul în care Autoritatea nu a transmis un proiect de standard tehnic de punere în aplicare în termenul stabilit în actele legislative menționate la articolul 1 alineatul (2), Comisia poate stabili un nou termen pentru aceasta. Autoritatea informează în timp util Parlamentul European, Consiliul și Comisia cu privire la faptul că nu va respecta noul termen.

▼B

(3) Numai în cazurile în care Autoritatea nu transmite proiectul de standard tehnic de punere în aplicare Comisiei în termenele prevăzute în conformitate cu alineatul (2), Comisia poate adopta un standard tehnic de punere în aplicare prin intermediul unui act de punere în aplicare și nu pe baza unui proiect din partea Autorității.

▼M2

Comisia organizează consultări publice deschise cu privire la proiectele de standarde tehnice de punere în aplicare și analizează eventualele costuri și beneficii aferente, cu excepția cazului în care astfel de consultări și analize sunt disproporționate în raport cu domeniul de aplicare și cu impactul proiectelor de standarde tehnice de punere în aplicare în cauză sau cu gradul specific de urgență al situației. Comisia solicită, de asemenea, opinia grupului părților interesate relevant menționat la articolul 37.

▼B

Comisia transmite imediat proiectul de standard tehnic de punere în aplicare Parlamentului European și Consiliului.

▼ B

Comisia transmite proiectul de standard tehnic de punere în aplicare Autorității. În termen de șase săptămâni, Autoritatea poate modifica proiectul de standard tehnic de punere în aplicare și îl poate transmite Comisiei sub forma unui aviz formal. Autoritatea transmite o copie a acestui aviz formal Parlamentului European și Consiliului.

Dacă la expirarea termenului de șase săptămâni menționat la paragraful al patrulea, Autoritatea nu a transmis un proiect modificat de standard tehnic de punere în aplicare, Comisia poate adopta standardul tehnic de punere în aplicare.

Dacă în termenul de șase săptămâni Autoritatea a transmis un proiect modificat de standard tehnic de punere în aplicare, Comisia poate modifica proiectul de standard tehnic de punere în aplicare pe baza modificărilor propuse de Autoritate sau poate adopta standardul tehnic de punere în aplicare cu modificările pe care le consideră relevante.

Comisia nu poate să modifice conținutul proiectelor de standarde tehnice de punere în aplicare întocmite de Autoritate fără a se coordona în prealabil cu Autoritatea, astfel cum se prevede în prezentul articol.

▼ M2

(4) Standardele tehnice de punere în aplicare sunt adoptate prin intermediul unor regulamente sau decizii. În titlul unor astfel de regulamente sau decizii figurează cuvintele „standard tehnic de punere în aplicare”. Standardele respective se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* și intră în vigoare la data prevăzută în cuprinsul lor.

▼ B*Articolul 16***Ghiduri și recomandări****▼ M2**

(1) În scopul stabilirii de practici unitare, eficiente și eficace în materie de supraveghere în cadrul SESF, și al garantării aplicării comune, uniforme și coerente a dreptului Uniunii, Autoritatea emite ghiduri adresate tuturor autorităților competente sau tuturor instituțiilor financiare și emite recomandări adresate uneia sau mai multor autorități competente sau uneia sau mai multor instituții financiare.

Ghidurile și recomandările respectă delegările de competențe conferite prin actele legislative menționate la articolul 1 alineatul (2) sau în prezentul articol.

(2) Autoritatea organizează, după caz, consultări publice deschise cu privire la ghidurile și recomandările pe care le emite și analizează eventualele costuri și beneficii aferente emiterii unor astfel de ghiduri și recomandări. Aceste consultări și analize sunt proporționale în raport cu domeniul de aplicare, natura și impactul ghidurilor sau recomandărilor. Autoritatea solicită, de asemenea, după caz, opinia Grupului părților interesate din domeniul asigurărilor și reasigurărilor și a Grupului părților interesate din domeniul pensiilor ocupaționale menționate la articolul 37. Autoritatea prezintă justificări în cazul în care nu realizează consultări publice deschise sau nu solicită opinia Grupului părților interesate din domeniul asigurărilor și reasigurărilor și a Grupului părților interesate din domeniul pensiilor ocupaționale.

▼M2

(2a) Ghidurile și recomandările nu se limitează la simpla menționare sau reproducere a elementelor actelor legislative. Înainte de a emite un nou ghid sau o nouă recomandare, Autoritatea revizuieste mai întâi ghidurile și recomandările existente, pentru a evita orice suprapunere.

▼B

(3) Autoritățile competente și instituțiile financiare depun toate eforturile necesare pentru a respecta aceste ghiduri și recomandări.

În termen de două luni de la emiterea unui ghid sau a unei recomandări, fiecare autoritate competentă confirmă dacă se conformează sau intenționează să se conformeze respectivului ghid sau respectivei recomandări. În cazul în care o autoritate competentă nu se conformează sau nu intenționează să se conformeze, aceasta informează Autoritatea, prezentându-și motivele.

Autoritatea dă publicității faptul că autoritatea competentă respectivă nu intenționează să se conformeze ghidului sau recomandării în cauză. Autoritatea poate decide, de asemenea, de la caz la caz, să publice motivele prezentate de autoritatea competentă pentru care nu s-a conformat respectivului ghid sau respectivei recomandări. Autoritatea competentă primește o notificare prealabilă cu privire la această publicare.

Dacă acest lucru este prevăzut de către ghidul sau recomandarea în cauză, instituțiile financiare raportează în mod clar și detaliat dacă respectă ghidul sau recomandarea respectivă.

▼M2

(4) În raportul menționat la articolul 43 alineatul (5), Autoritatea informează Parlamentul European, Consiliul și Comisia cu privire la ghidurile și recomandările care au fost emise.

*Articolul 16a***Avize**

(1) La solicitarea Parlamentului European, a Consiliului sau a Comisiei sau din proprie inițiativă, Autoritatea poate emite avize destinate Parlamentului European, Consiliului și Comisiei privind toate aspectele referitoare la domeniul său de competență.

(2) Solicitarea menționată la alineatul (1) poate include o consultare publică sau o analiză tehnică.

(3) În ceea ce privește evaluarea prudențială a fuziunilor și achizițiilor care intră în domeniul de aplicare al Directivei 2009/138/CE și care, în conformitate cu directiva respectivă, necesită consultarea dintre autoritățile competente din două sau mai multe state membre, Autoritatea poate emite și publica, la solicitarea uneia dintre autoritățile competente în cauză, un aviz cu privire la o evaluare prudențială, mai puțin în raport cu criteriile prevăzute la articolul 59 alineatul (1) litera (e) din Directiva 2009/138/CE. Avizul se emite prompt și în orice caz înainte de expirarea perioadei de evaluare în conformitate cu Directiva 2009/138/CE.

▼ **M2**

(4) La solicitarea Parlamentului European, a Consiliului sau a Comisiei, Autoritatea poate să ofere consultanță tehnică Parlamentului European, Consiliului și Comisiei în domeniile prevăzute în actele legislative menționate la articolul 1 alineatul (2).

*Articolul 16b***Întrebări și răspunsuri**

(1) Fără a aduce atingere alineatului (5) de la prezentul articol, pentru aplicarea practică sau punerea în aplicare a dispozițiilor din actele legislative menționate la articolul 1 alineatul (2) sau din actele delegate și de punere în aplicare conexe, din ghidurile și recomandările adoptate în temeiul respectivelor acte legislative, orice persoană fizică sau juridică, inclusiv autoritățile competente și instituțiile și organele Uniunii, pot adresa o întrebare Autorității în orice limbă oficială a Uniunii.

Înainte de a adresa o întrebare Autorității, instituțiile financiare analizează dacă trebuie să adreseze prima dată întrebarea autorității lor competente.

Înainte de a publica răspunsurile la întrebările admisibile, Autoritatea poate solicita clarificări suplimentare cu privire la întrebările adresate de persoana fizică sau juridică menționată la prezentul alineat.

(2) Răspunsurile autorității la întrebările menționate la alineatul (1) nu au caracter obligatoriu. Răspunsurile sunt disponibile cel puțin în limba în care a fost prezentată întrebarea.

(3) Autoritatea instituie și întreține un instrument găzduit și pus la dispoziție pe site-ul său pentru transmiterea de întrebări și pentru publicarea în timp util atât a tuturor întrebărilor primite, cât și a tuturor răspunsurilor la toate întrebările admisibile, în conformitate cu alineatul (1), cu excepția cazului în care o astfel de publicare este în conflict cu interesul legitim al persoanelor implicate sau ar presupune riscuri la adresa stabilității sistemului financiar. Autoritatea poate respinge întrebările la care nu intenționează să răspundă. Întrebările respinse sunt publicate de Autoritate pe site-ul său pentru o perioadă de două luni.

(4) Trei membri cu drept de vot ai consiliului supraveghetorilor pot solicita consiliului supraveghetorilor să decidă în temeiul articolului 44 în legătură cu abordarea chestiunii admisibilității întrebării în sensul alineatului (1) din prezentul articol în cadrul unor ghiduri, în temeiul articolului 16, cu solicitarea de opinii din partea Grupului părților interesate menționat la articolul 37, cu revizuirea întrebărilor și răspunsurilor la intervale corespunzătoare, cu organizarea de consultări publice sau cu analiza costurilor și beneficiilor potențiale asociate. Aceste consultări și analize sunt proporționale în raport cu domeniul de aplicare, natura și impactul proiectului de întrebări și răspunsuri în cauză sau cu gradul specific de urgență al chestiunii. Atunci când este implicat Grupul părților interesate menționat la articolul 37, se aplică o obligație de confidențialitate.

▼ M2

(5) Autoritatea înaintează Comisiei întrebările care necesită interpretarea dreptului Uniunii. Autoritatea publică orice răspuns furnizat de Comisie.

▼ B*Articolul 17***Încălcarea dreptului Uniunii**

(1) Atunci când o autoritate competentă nu a aplicat actele menționate la articolul 1 alineatul (2) sau le-a aplicat într-un mod care pare să constituie o încălcare a legislației Uniunii, inclusiv standardele tehnice de reglementare și standardele tehnice de punere în aplicare stabilite în conformitate cu articolele 10-15, în special prin negarantarea faptului că o instituție financiară îndeplinește cerințele stabilite în respectivele acte, Autoritatea acționează în conformitate cu competențele prevăzute la alineatele (2), (3) și (6) ale prezentului articol.

▼ M2

(2) La solicitarea uneia sau mai multor autorități competente, a Parlamentului European, a Consiliului, a Comisiei, a grupului părților interesate relevant sau din proprie inițiativă, inclusiv în situațiile în care se bazează pe informații bine argumentate provenind de la persoane fizice sau juridice și după ce a informat autoritatea competentă vizată, Autoritatea descrie modalitatea în care intenționează să procedeze în cauză și, după caz, investighează presupusa încălcare sau neaplicare a dreptului Uniunii.

▼ M1

Fără a aduce atingere competențelor stabilite la articolul 35, autoritatea competentă pune la dispoziția autorității, fără întârziere, toate informațiile pe care autoritatea le consideră necesare pentru ancheta sa, inclusiv în ceea ce privește modul în care actele menționate la articolul 1 alineatul (2) sunt aplicate în conformitate cu legislația Uniunii.

▼ M2

Fără a aduce atingere competențelor prevăzute la articolul 35, Autoritatea poate adresa în mod direct, după ce a informat autoritatea competentă în cauză, o solicitare de informații bine întemeiată și motivată altor autorități competente ori de câte ori solicitarea de informații de la autoritatea competentă în cauză s-a dovedit sau este considerată a fi insuficientă pentru a obține informațiile considerate necesare în vederea investigării unei presupuse încălcări sau neaplicări a dreptului Uniunii.

Destinatarul unei astfel de solicitări furnizează Autorității informații clare, exacte și complete, fără întârzieri nejustificate.

(2a) Fără a aduce atingere competențelor conferite în temeiul prezentului regulament și înainte de a emite o recomandare, astfel cum se prevede la alineatul (3), Autoritatea colaborează cu autoritatea competentă în cauză, în cazul în care consideră că o astfel de colaborare este adecvată pentru soluționarea unei încălcări a dreptului Uniunii, în încercarea de a ajunge la un acord cu privire la acțiunile necesare pentru ca autoritatea competentă să respecte dreptul Uniunii.

▼ B

(3) Cel târziu în termen de două luni de la demararea anchetei, Autoritatea poate adresa autorității competente în cauză o recomandare precizând măsurile necesare în vederea respectării dreptului Uniunii.

▼B

În termen de zece zile lucrătoare de la primirea recomandării, autoritatea competentă informează Autoritatea cu privire la măsurile pe care le-a întreprins sau pe care are intenția să le întreprindă pentru a garanta respectarea dreptului Uniunii.

(4) Dacă, în termen de o lună de la primirea recomandării Autorității, autoritatea competentă nu s-a conformat legislației Uniunii, Comisia poate, după ce a fost informată de Autoritate sau din proprie inițiativă, să emită un aviz formal prin care să îi ceară autorității competente să ia măsurile necesare pentru a respecta dreptul Uniunii. Avizul formal al Comisiei ține seama de recomandarea Autorității.

Comisia emite un astfel de aviz formal în termen de trei luni de la adoptarea recomandării. Comisia poate prelungi această perioadă cu o lună.

Autoritatea și autoritățile competente transmit Comisiei toate informațiile necesare.

(5) În termen de zece zile lucrătoare de la primirea avizului formal menționat la alineatul (4), autoritatea competentă informează Comisia și Autoritatea cu privire la măsurile pe care le-a întreprins sau pe care are intenția să le întreprindă pentru a se conforma avizului formal respectiv.

▼M2

(6) Fără a aduce atingere competențelor care îi revin Comisiei în temeiul articolului 258 din TFUE, atunci când o autoritate competentă nu respectă avizul formal menționat la alineatul (4) de la prezentul articol în termenul menționat în acesta și când este necesară remedierea promptă a nerespectării în vederea menținerii sau restabilirii condițiilor neutre de concurență de pe piață sau în vederea garantării bunei funcționări și a integrității sistemului financiar, Autoritatea poate adopta, în cazul în care cerințele relevante prevăzute de actele legislative menționate la articolul 1 alineatul (2) din prezentul regulament sunt direct aplicabile instituțiilor financiare, o decizie individuală adresată unei instituții financiare prin care i se solicită să ia toate măsurile necesare pentru a se conforma obligațiilor sale în temeiul dreptului Uniunii, inclusiv încetarea oricărei practici.

Decizia Autorității trebuie să fie conformă cu avizul formal emis de Comisie în temeiul alineatului (4).

(7) Deciziile adoptate în conformitate cu alineatul (6) prevalează asupra oricărei decizii adoptate anterior de autoritățile competente cu privire la aceeași chestiune.

Atunci când adoptă o măsură în legătură cu chestiuni care fac obiectul unui aviz formal în temeiul alineatului (4) sau al unei decizii în temeiul alineatului (6), autoritățile competente respectă avizul formal sau decizia, după caz.

▼B

(8) În raportul menționat la articolul 43 alineatul (5), Autoritatea indică autoritățile competente și instituțiile financiare care nu au respectat avizele formale și deciziile menționate la alineatele (4) și (6) din prezentul articol.

▼ **M2***Articolul 17a***Protecția avertizorilor de integritate**

(1) Autoritatea instituie canale speciale de raportare pentru primirea și gestionarea informațiilor furnizate de o persoană fizică sau juridică ce efectuează raportarea cu privire la cazuri efective sau potențiale de încălcări, de abuz de drept sau de neaplicare a dreptului Uniunii.

(2) Persoanele fizice sau juridice care raportează prin intermediul acestor canale sunt protejate împotriva represaliilor în conformitate cu Directiva (UE) 2019/1937 a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁾, dacă este cazul.

(3) Autoritatea se asigură că informațiile pot fi transmise în mod anonim sau în condiții de confidențialitate, și în siguranță. Dacă Autoritatea consideră că informațiile prezentate conțin dovezi sau elemente importante care indică o încălcare semnificativă, Autoritatea oferă feedback avertizorului de integritate.

▼ **B***Articolul 18***Măsuri în situații de urgență**

(1) În cazul unor evoluții negative care pot periclita grav buna funcționare și integritatea piețelor financiare sau stabilitatea, în totalitate sau în parte, a sistemului financiar din Uniune, Autoritatea facilitează în mod activ și, atunci când consideră că este necesar, coordonează eventualele măsuri luate de către autoritățile naționale de supraveghere competente relevante.

Pentru a putea îndeplini acest rol de facilitare și coordonare, Autoritatea este informată pe deplin cu privire la eventualele evoluții relevante și este invitată să participe în calitate de observator la eventualele reuniuni relevante ale autorităților naționale de supraveghere competente.

(2) Consiliul, după consultarea Comisiei și a CERS și, după caz, a AES, poate adopta o decizie adresată Autorității, prin care să se stabilească existența unei situații de urgență în sensul prezentului regulament, în urma unei cereri adresate de către Autoritate, Comisie sau CERS. Consiliul își revizuieste această decizie la intervale corespunzătoare și cel puțin o dată pe lună. În cazul în care decizia nu este reînnoită la expirarea unui termen de o lună, aceasta expiră în mod automat. Consiliul poate declara întreruperea situației de urgență în orice moment.

În cazul în care CERS sau Autoritatea consideră că ar putea apărea o situație de urgență, acestea emit o recomandare confidențială adresată Consiliului și furnizează acestuia o evaluare a situației. Consiliul evaluează apoi necesitatea convocării unei reuniuni. În cadrul acestui proces, este garantată protecția adecvată a confidențialității.

⁽¹⁾ Directiva (UE) 2019/1937 a Parlamentului European și a Consiliului din 23 octombrie 2019 privind protecția persoanelor care raportează încălcări ale dreptului Uniunii (JO L 305, 26.11.2019, p. 17).

▼B

În cazul în care Consiliul constată existența unei situații de urgență, acesta informează în mod corespunzător fără întârziere Parlamentul European și Comisia.

▼M2

(3) În cazul în care Consiliul a adoptat o decizie în temeiul alineatului (2) de la prezentul articol și în situații excepționale, când sunt necesare măsuri coordonate ale autorităților competente pentru a reacționa la evoluții nefavorabile care pot periclita grav buna funcționare și integritatea piețelor financiare sau stabilitatea, în totalitate sau în parte, a sistemului financiar din Uniune, sau protecția clienților și a consumatorilor, Autoritatea poate adopta decizii individuale prin care să oblige autoritățile competente să ia măsurile necesare în conformitate cu actele legislative menționate la articolul 1 alineatul (2) pentru a aborda astfel de evoluții, asigurând îndeplinirea de către instituțiile financiare și autoritățile competente a cerințelor prevăzute în respectivele acte legislative.

▼B

(4) Fără a aduce atingere competențelor Comisiei în temeiul articolului 258 din TFUE, atunci când o autoritate competentă nu respectă decizia Autorității menționată la alineatul (3) în termenul prevăzut în respectiva decizie, Autoritatea poate, în cazul în care cerințele relevante prevăzute de actele legislative menționate la articolul 1 alineatul (2) inclusiv în standardele tehnice de reglementare și în standardele tehnice de punere în aplicare adoptate în conformitate cu respectivele acte, se aplică direct instituțiilor financiare, să adopte o decizie individuală adresată unei instituții financiare prin care să-i impună acesteia să ia măsurile necesare pentru a se conforma obligațiilor sale în temeiul respectivei legislații, inclusiv încetarea oricărei activități. Aceasta se aplică numai în situațiile în care o autoritate competentă nu aplică actele legislative menționate la articolul 1 alineatul (2), inclusiv standardele tehnice de reglementare și standardele tehnice de punere în aplicare adoptate în conformitate cu respectivele acte, sau le aplică într-un mod care pare să fie o încălcare vădită a respectivelor acte și dacă este necesară remedierea de urgență pentru restabilirea bunei funcționări și a integrității piețelor financiare sau a stabilității întregului sistem financiar din Uniune sau a unei părți a acestuia.

(5) Deciziile adoptate în temeiul alineatului (4) prevalează asupra oricărei decizii adoptate anterior de autoritățile competente cu privire la aceeași chestiune.

Orice măsură luată de autoritățile competente în legătură cu aspecte care fac obiectul unei decizii în temeiul alineatului (3) sau (4) este compatibilă cu respectivele decizii.

Articolul 19

Soluționarea dezacordurilor dintre autoritățile competente în contexte transfrontaliere

▼M2

(1) În cazurile specificate în actele legislative menționate la articolul 1 alineatul (2) și fără a aduce atingere competențelor prevăzute la articolul 17, Autoritatea poate acorda asistență autorităților competente pentru a se ajunge la un acord în conformitate cu procedura stabilită la alineatele (2)-(4) din prezentul articol, în oricare dintre următoarele circumstanțe:

▼ M2

- (a) la solicitarea uneia sau mai multor autorități competente implicate, în cazul în care o autoritate competentă nu este de acord cu procedura sau cu conținutul unei acțiuni, al unei acțiuni propuse sau cu lipsa de acțiune a unei alte autorități competente;
- (b) în cazurile în care actele legislative menționate la articolul 1 alineatul (2) prevăd că Autoritatea poate să acorde sprijin, din proprie inițiativă, dacă, din motive obiective, poate fi constatat un dezacord între autoritățile competente.

În cazurile în care actele legislative menționate la articolul 1 alineatul (2) dispun adoptarea unei decizii comune de către autoritățile competente și dacă, în conformitate cu actele respective, Autoritatea poate să acorde sprijin, din proprie inițiativă, pentru ajungerea la un acord în conformitate cu procedura stabilită la alineatele (2)-(4) din prezentul articol, autorităților competente în cauză, este prezumată existența unui dezacord în absența unei decizii comune din partea autorităților respective în termenele prevăzute în actele respective.

(1a) Autoritățile competente în cauză informează fără întârziere nejustificată Autoritatea că nu sa ajuns la un acord în următoarele cazuri:

- (a) în cazul în care în actele legislative menționate la articolul 1 alineatul (2) a fost prevăzut un termen pentru ajungerea la un acord între autoritățile competente și se produce oricare dintre situațiile următoare:

- (i) termenul respectiv a expirat; sau
- (ii) cel puțin două dintre autoritățile competente în cauză consideră, din motive obiective, că există un dezacord;

- (b) în cazul în care în actele legislative menționate la articolul 1 alineatul (2) nu a fost prevăzut un termen pentru ajungerea la un acord între autoritățile competente și se produce oricare dintre situațiile următoare:

- (i) cel puțin două dintre autoritățile competente în cauză consideră, din motive obiective, că există un dezacord; sau
- (ii) au trecut două luni de la data primirii de către o autoritate competentă a unei solicitări din partea altei autorități competente de a lua anumite măsuri pentru a respecta actele respective, iar autoritatea căreia i-a fost adresată solicitarea încă nu a adoptat o decizie care să răspundă acestei solicitări.

(1b) Președintele analizează dacă Autoritatea ar trebui să acționeze în conformitate cu alineatul (1). În cazul în care intervenția este din inițiativa proprie a Autorității, Autoritatea informează autoritățile competente în cauză cu privire la decizia sa referitoare la intervenție.

În așteptarea deciziei Autorității, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 44 alineatul (4), în cazul în care pentru actele legislative menționate la articolul 1 alineatul (2) este necesară adoptarea unei decizii comune, toate autoritățile competente implicate în adoptarea deciziei comune amână deciziile lor individuale. În cazul în care autoritatea decide să acționeze, toate autoritățile competente implicate în decizia comună își amână deciziile proprii până la încheierea procedurii prevăzute la alineatele (2) și (3) de la prezentul articol.

▼B

(2) Autoritatea stabilește un termen-limită pentru concilierea autorităților competente, ținând seama de eventualele termene specificate în actele menționate la articolul 1 alineatul (2), precum și de complexitatea și urgența situației. În această etapă, Autoritatea are rol de mediator.

▼M2

(3) În cazul în care autoritățile competente în cauză nu reușesc să ajungă la un acord în cadrul fazei de conciliere menționate la alineatul (2), Autoritatea poate lua o decizie prin care să solicite autorităților respective să ia anumite măsuri sau să se abțină de la anumite măsuri pentru a soluționa problema, și să asigure respectarea dreptului Uniunii. Decizia Autorității este obligatorie pentru autoritățile competente în cauză. Decizia Autorității poate solicita autorităților competente să revoce sau să modifice o decizie pe care au adoptat-o sau să facă uz de competențele de care dispun în temeiul dreptului relevant al Uniunii.

(3a) Autoritatea informează autoritățile competente în cauză cu privire la încheierea procedurilor menționate la alineatele (2) și (3) și, dacă este cazul, cu privire la decizia luată în temeiul alineatului (3).

(4) Fără a aduce atingere competențelor care îi revin Comisiei în temeiul articolului 258 din TFUE, atunci când o autoritate competentă nu respectă decizia Autorității, nereușind astfel să asigure că o instituție financiară respectă cerințele care îi sunt direct aplicabile în temeiul actelor legislative menționate la articolul 1 alineatul (2) din prezentul regulament, Autoritatea poate adopta o decizie individuală adresată instituției financiare respective prin care să-i solicite acesteia să ia toate măsurile necesare pentru a se conforma obligațiilor sale în temeiul dreptului Uniunii, inclusiv încetarea oricărei practici.

▼B

(5) Deciziile adoptate în temeiul alineatului (4) prevalează asupra oricărei decizii adoptate anterior de autoritățile competente cu privire la aceeași chestiune. Orice măsură luată de autoritățile competente în legătură cu fapte care fac obiectul unei decizii în temeiul alineatului (3) sau (4) este compatibilă cu respectivele decizii.

(6) În raportul menționat la articolul 50 alineatul (2), președintele Autorității prezintă natura și tipul dezacordurilor survenite între autoritățile competente, înțelegerile la care s-a ajuns și deciziile luate pentru soluționarea unor astfel de dezacorduri.

*Articolul 20***Soluționarea dezacordurilor dintre autoritățile competente din sectoare diferite**

Comitetul comun, în conformitate cu procedura prevăzută la articolele 19 și 56, soluționează dezacordurile transsectoriale care pot apărea între autorități competente, astfel cum sunt definite la articolul 4 punctul 2 din prezentul regulament, din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 și respectiv din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

▼B*Articolul 21***Colegiile de supraveghere****▼M2**

(1) Autoritatea promovează și monitorizează, în limitele competențelor sale, funcționarea eficientă, eficace și unitară a colegiilor de supraveghere atunci când acestea sunt înființate prin actele legislative menționate la articolul 1 alineatul (2) și promovează aplicarea unitară și coerentă a dreptului Uniunii de către colegiile de supraveghere. În scopul asigurării convergenței celor mai bune practici în materie de supraveghere, Autoritatea promovează planuri comune de supraveghere și verificări comune, iar personalul Autorității este membru cu drepturi depline al colegiilor de supraveghere și, ca atare, are posibilitatea de a participa la activitățile colegiilor de supraveghere, inclusiv inspecții la fața locului efectuate în comun de două sau mai multe autorități competente.

(2) Autoritatea are un rol de coordonare în garantarea unei funcționări consecvente și coerente a colegiilor de supraveghere pentru instituțiile transfrontaliere din Uniune, ținând seama de riscul sistemic prezentat de instituțiile financiare, menționat la articolul 23, și convoacă, dacă este cazul, o reuniune a unui colegiu de supraveghere.

▼B

În sensul prezentului alineat și al alineatului (1) din prezentul articol, Autoritatea este considerată drept „autoritate competentă” în sensul legislației relevante.

Autoritatea poate:

(a) să colecteze și să ofere toate informațiile relevante, în cooperare cu autoritățile competente, pentru a facilita activitatea colegiului și să înființeze și să gestioneze un sistem central pentru a pune astfel de informații la dispoziția autorităților competente din cadrul colegiului;

▼M2

(b) să inițieze și să coordoneze exerciții de simulare a crizelor la nivelul Uniunii, în conformitate cu articolul 32, pentru a evalua reziliența instituțiilor financiare, în special riscul sistemic prezentat de instituțiile financiare, astfel cum este menționat la articolul 23, la evoluțiile negative ale pieței precum și să evalueze potențialul de creștere a riscului sistemic în situații de criză, asigurând aplicarea unei metodologii consecvente la nivel național pentru aceste exerciții și, după caz, să adreseze o recomandare autorității competente în vederea corectării aspectelor identificate în cadrul exercițiului de simulare a crizelor, inclusiv o recomandare privind efectuarea unor evaluări specifice; aceasta poate recomanda autorităților competente să efectueze inspecții la fața locului și poate participa la astfel de inspecții pentru a asigura comparabilitatea și fiabilitatea metodelor, practicilor și rezultatelor evaluărilor efectuate la nivelul Uniunii;

▼B

(c) să promoveze activități de supraveghere eficiente și eficace, inclusiv evaluări ale riscurilor la care sunt sau pot fi expuse instituțiile financiare, astfel cum a fost stabilit în cadrul procesului de supraveghere prudentială sau în situații de criză;

▼ B

- (d) să supravegheze, în conformitate cu sarcinile și competențele specificate în prezentul regulament, sarcinile îndeplinite de autoritățile competente; și
- (e) să solicite deliberări suplimentare în cadrul unui colegiu, în toate situațiile în care consideră că decizia ar genera o aplicare incorectă a dreptului Uniunii sau nu ar contribui la obiectivul de convergență între practicile în materie de supraveghere. De asemenea, aceasta poate solicita autorității responsabile cu supravegherea consolidată programarea unei reuniuni a colegiului sau adăugarea unui punct pe ordinea de zi a unei reuniuni.

▼ M2

- (3) Autoritatea poate elabora proiecte de standarde tehnice de reglementare și standarde tehnice de punere în aplicare în conformitate cu delegările de competențe prevăzute în actele legislative menționate la articolul 1 alineatul (2), în conformitate cu articolele 10-15, pentru a asigura condiții uniforme de aplicare în ceea ce privește dispozițiile referitoare la funcționarea operațională a colegiilor de supraveghere. Autoritatea poate emite ghiduri și recomandări în conformitate cu articolul 16 pentru a promova convergența activităților de supraveghere și a bunelor practici care au fost adoptate de colegiile de supraveghere.

▼ B

- (4) Autoritatea dispune de un rol de mediere, cu efecte obligatorii din punct de vedere juridic, pentru a soluționa dezacordurile dintre autoritățile competente în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 19. Autoritatea poate lua decizii în materie de supraveghere care să fie direct aplicabile instituției în cauză, în conformitate cu articolul 19.

*Articolul 22***▼ M2****Dispoziții generale privind riscul sistemic****▼ B**

- (1) Autoritatea ține seama în mod corespunzător de riscul sistemic, astfel cum este definit în Regulamentul (UE) nr. 1092/2010. Aceasta abordează toate riscurile de perturbare a serviciilor financiare care:

- (a) sunt cauzate de o disfuncționalitate a întregului sistem financiar sau a unor părți ale acestuia; și
- (b) pot să genereze consecințe negative grave pentru piața internă și economia reală.

Autoritatea ia în considerare, după caz, monitorizarea și evaluarea riscului sistemic, astfel cum au fost desfășurate de CERS și de Autoritate și răspunde avertismentelor și recomandărilor în conformitate cu articolul 17 din Regulamentul (UE) nr. 1092/2010.

▼ M2

- (2) Autoritatea, în colaborare cu CERS și în conformitate cu articolul 23, elaborează o metodă comună de identificare și măsurare a importanței sistemice, inclusiv indicatori cantitativi și calitativi, după caz.

▼ B

Acești indicatori reprezintă un element critic în determinarea acțiunilor de supraveghere adecvate. Autoritatea va monitoriza gradul de convergență în măsurătorile efectuate în vederea promovării unei metode comune.

▼B

(3) Fără a aduce atingere actelor menționate la articolul 1 alineatul (2), Autoritatea elaborează, dacă este necesar, ghiduri și recomandări suplimentare pentru instituțiile financiare, pentru a ține seama de riscul sistemic prezentat de acestea.

Autoritatea garantează faptul că riscul sistemic prezentat de instituțiile financiare este luat în considerare atunci când sunt elaborate proiecte de standarde tehnice de reglementare și de punere în aplicare în domeniile stabilite în actele legislative menționate la articolul 1 alineatul (2).

▼M2

(4) La solicitarea uneia sau a mai multor autorități competente, a Parlamentului European, a Consiliului ori a Comisiei sau din proprie inițiativă, Autoritatea poate desfășura o investigație pentru un anumit tip de instituție financiară sau tip de produs sau tip de conduită pentru a evalua amenințările potențiale la adresa integrității piețelor financiare sau a stabilității sistemului financiar sau a protecției clienților și consumatorilor.

În urma unei investigații efectuate în temeiul primului paragraf, consiliul supraveghetorilor poate formula recomandări corespunzătoare adresate autorităților competente vizate privind măsurile necesare.

În aceste scopuri, Autoritatea poate face uz de competențele care îi sunt conferite în temeiul prezentului regulament, inclusiv în temeiul articolului 35.

▼B

(5) Comitetul comun garantează coordonarea globală și transsectorială a activităților desfășurate în conformitate cu prezentul articol.

*Articolul 23***Identificarea și măsurarea riscului sistemic****▼M2**

(1) În consultare cu CERS, Autoritatea elaborează criterii de identificare și de măsurare a riscului sistemic și un sistem corespunzător de simulare de criză care să includă o evaluare a potențialului de creștere a riscului sistemic prezentat de participanții la piețele financiare sau cu care se pot confrunta aceștia în situații de criză, inclusiv a potențialului risc sistemic legat de mediu. Participanții la piața financiară care pot prezenta un risc sistemic sunt supuse unei supravegheri consolidate și, după caz, planurilor de redresare și de rezoluție menționate la articolul 25.

▼B

(2) Autoritatea ține seama pe deplin de abordările internaționale relevante în elaborarea criteriilor de identificare și de măsurare a riscului sistemic care poate fi prezentat de instituțiile de asigurare, reasigurare și de pensii ocupaționale, inclusiv cele stabilite de Consiliul de Stabilitate Financiară, Fondul Monetar Internațional, Asociația Internațională a Controlorilor de Asigurări și Banca Reglementelor Internaționale.



Articolul 24

Capacitatea permanentă de a răspunde riscurilor sistemice

(1) Autoritatea se asigură că dispune de capacitatea specializată și permanentă de a răspunde în mod eficace materializării riscurilor sistemice menționate la articolele 22 și 23 și, în special, în ceea ce privește instituțiile care prezintă un risc sistemic.

(2) Autoritatea îndeplinește sarcinile care îi sunt conferite în temeiul prezentului regulament și al legislației menționate la articolul 1 alineatul (2), și contribuie la garantarea unei sistem coerent și coordonat de gestionare și de soluționare a crizelor în Uniune.

Articolul 25

Planuri de redresare și de restructurare

(1) Autoritatea contribuie și participă în mod activ la elaborarea și coordonarea planurilor de redresare și de restructurare eficace și coerente, a procedurilor în situații de urgență și a măsurilor preventive pentru a minimaliza impactul sistemic al oricărei disfuncționalități.

(2) Autoritatea poate identifica cele mai bune practici care urmăresc facilitarea restructurării instituțiilor falimentare și, în special, a grupurilor transfrontaliere, prin modalități care să evite contaminarea, asigurând disponibilitatea instrumentelor adecvate, inclusiv a resurselor suficiente, și permițând ca situația instituțiilor sau a grupului să fie soluționată în mod ordonat, eficient din punct de vedere al costurilor și rapid.

(3) Autoritatea poate elabora standarde tehnice de reglementare și de punere în aplicare, astfel cum se prevede în actele legislative menționate la articolul 1 alineatul (2), în conformitate cu procedura prevăzută la articolele 10-15.

Articolul 26

Elaborarea unei rețele europene de scheme de garantare a asigurărilor naționale

Autoritatea poate contribui la evaluarea necesității existenței unei rețele europene de scheme de garantare a asigurărilor naționale care să fie finanțată în mod corespunzător și suficient de armonizată.

Articolul 27

Prevenirea, gestionarea și soluționarea situațiilor de criză

Comisia poate cere Autorității să contribuie la evaluarea menționată la articolul 242 din Directiva 2009/138/CE, în special în ceea ce privește cooperarea dintre autoritățile de supraveghere și funcționalitatea colegiilor de supraveghere, a practicilor de supraveghere referitoare la suplimentările de capital, evaluarea beneficiului rezultat din consolidarea supravegherii de grup și gestionarea capitalului în cadrul unui grup de întreprinderi de asigurare sau reasigurare, inclusiv măsuri posibile de consolidare a gestionării transfrontaliere a grupurilor de asigurare, în special în ceea ce privește gestionarea riscurilor și activelor, putând raporta cu privire la orice noi evoluții și progrese înregistrate în ceea ce privește:

▼B

- (a) un cadru armonizat pentru intervenția timpurie;
- (b) practicile de gestionare centralizată a riscului de grup și funcționarea modelelor interne de grup, inclusiv simulările de criză;
- (c) tranzacțiile intra-grup și concentrările de riscuri;
- (d) comportamentul diversificării și efectele concentrării în timp;
- (e) un cadru armonizat în ceea ce privește transferabilitatea activelor, procedurile de insolvență și dizolvare care elimină barierele impuse de compania națională în cauză sau de legea societăților comerciale în calea transferabilității activelor;
- (f) un nivel echivalent de protecție a titularilor de polițe de asigurare și a beneficiarilor întreprinderilor din același grup, în special în situații de criză;
- (g) o soluție armonizată și finanțată corespunzător la nivelul Uniunii pentru schemele de garantare a asigurărilor.

Ținând seama de litera (f), Autoritatea poate raporta și referitor la orice noi evoluții și progrese înregistrate cu privire la un set de acțiuni de gestionare a crizelor coordonate la nivel național, inclusiv necesitatea unui sistem de mecanisme de finanțare coerente și credibile, cu instrumente de finanțare adecvate.

Reexaminarea prezentului regulament, astfel cum se prevede în articolul 81, va analiza în special posibilitatea consolidării rolului Autorității în cadrul prevenirii, gestionării și soluționării situațiilor de criză.

Articolul 28

Delegarea de sarcini și responsabilități

- (1) Autoritățile competente pot, cu acordul autorității delegate, să delege sarcini și responsabilități Autorității sau altor autorități competente, sub rezerva condițiilor prevăzute la prezentul articol. Statele membre pot crea mecanisme specifice privind delegarea de responsabilități, care trebuie respectate înainte ca autoritățile lor competente să încheie astfel de acorduri de delegare și pot limita mandatul delegării la nivelul necesar pentru supravegherea eficace a instituțiilor sau grupurilor financiare transfrontaliere.
- (2) Autoritatea stimulează și facilitează delegarea de sarcini și responsabilități între autoritățile competente prin identificarea sarcinilor și responsabilităților care pot fi delegate sau realizate în comun și prin promovarea celor mai bune practici.
- (3) Delegarea de responsabilități conduce la realocarea competențelor prevăzute în actele menționate la articolul 1 alineatul (2). Legea autorității delegate reglementează procedura, aplicarea și căile de atac administrative și judiciare cu privire la responsabilitățile delegate.
- (4) Autoritățile competente informează Autoritatea cu privire la acordurile de delegare pe care intenționează să le încheie. Autoritățile competente aplică acordurile cel mai devreme la o lună după notificarea Autorității.

▼B

Autoritatea poate emite un aviz cu privire la acordul propus în termen de o lună după ce a fost informată.

Autoritatea publică prin mijloace adecvate toate acordurile de delegare încheiate de autoritățile competente, pentru a se asigura că toate părțile interesate sunt informate corespunzător.

*Articolul 29***Cultura comună de supraveghere**

(1) Autoritatea joacă un rol activ în elaborarea unei culturi comune de supraveghere la nivelul Uniunii și a unor practici de supraveghere consecvente, precum și în garantarea unor proceduri uniforme și a unor abordări coerente în ansamblul Uniunii. Autoritatea efectuează cel puțin următoarele activități:

(a) furnizarea de avize autorităților competente;

▼M2

(aa) stabilirea de priorități strategice de supraveghere ale Uniunii în conformitate cu articolul 29a;

(ab) constituirea unor grupuri de coordonare în conformitate cu articolul 45b pentru a promova convergența în materie de supraveghere și pentru a identifica bune practici;

(b) promovarea unui schimb de informații bilateral și multilateral eficace între autoritățile competente, referitor la toate chestiunile relevante, inclusiv securitatea cibernetică și atacurile cibernetice, respectându-se pe deplin dispozițiile aplicabile în materie de confidențialitate și de protecție a datelor prevăzute în actele legislative relevante ale Uniunii;

▼B

(c) participarea la elaborarea unor standarde de supraveghere de înaltă calitate și uniforme, inclusiv a standardelor de raportare și a standardelor internaționale de contabilitate, în conformitate cu articolul 1 alineatul (3);

(d) reexaminarea aplicării standardelor tehnice de reglementare și de punere în aplicare relevante adoptate de Comisie, a ghidurilor și recomandărilor emise de Autoritate și propunerea de amendamente atunci când este necesar;

▼M2

(e) elaborarea de programe de formare sectoriale și transsectoriale, inclusiv cu privire la inovarea tehnologică, diferitele forme de cooperative și societăți mutuale, facilitarea schimburilor de personal și încurajarea autorităților competente să intensifice utilizarea programelor de detașare și a altor instrumente; și

(f) punerea în practică a unui sistem de monitorizare pentru evaluarea riscurilor materiale legate de mediu, sociale și de guvernanță, ținând cont de Acordul de la Paris din cadrul Convenției-cadru a Națiunilor Unite asupra schimbărilor climatice.

▼ M2

(2) Autoritatea poate, dacă este cazul, să elaboreze noi instrumente practice și de convergență pentru promovarea abordărilor și practicilor comune în materie de supraveghere.

În vederea instituirii unei culturi comune a supravegherii, Autoritatea elaborează și menține actualizat un manual de supraveghere al Uniunii, referitor la supravegherea instituțiilor financiare din Uniune, care țin seama în mod corespunzător de natura, de amploarea și de complexitatea riscurilor, de practicile de afaceri, de modelele de afaceri și de dimensiunea instituțiilor financiare și a piețelor. Manualul de supraveghere al Uniunii prezintă cele mai bune practici de supraveghere și metodologii și procese de înaltă calitate.

Dacă este cazul, Autoritatea organizează consultări publice deschise cu privire la avizele menționate la alineatul (1) litera (a), la instrumentele și mijloacele menționate la prezentul alineat. Aceasta analizează de asemenea, dacă este cazul, eventualele costuri și beneficii aferente. Astfel de consultări și analize trebuie să fie proporționale cu domeniul de aplicare, natura și impactul avizelor sau al instrumentelor și mijloacelor. Autoritatea solicită, de asemenea, după caz, opinia grupului părților interesate relevant menționat la articolul 37.

Articolul 29a

Priorități strategice de supraveghere ale Uniunii

În urma unei discuții în consiliul supraveghetorilor și luând în considerare contribuțiile primite din partea autorităților competente, munca depusă de instituțiile Uniunii și analizele, avertismentele și recomandările publicate de CERS, Autoritatea identifică, cel puțin o dată la trei ani, până la data de 31 martie, până la două priorități cu relevanță pentru întreaga Uniune, care reflectă evoluțiile și tendințele viitoare. La elaborarea programelor lor de lucru, autoritățile competente iau în considerare prioritățile respective și notifică Autoritatea în mod corespunzător. Autoritatea dezbate activitățile relevante ale autorităților competente în anul următor și trage concluzii. Autoritatea discută eventuale măsuri subsecvente, care pot include ghiduri, recomandări adresate autorităților competente și evaluări *inter pares* în domeniul respectiv.

Prioritățile cu relevanță pentru întreaga Uniune identificate de Autoritate nu împiedică autoritățile competente să aplice cele mai bune practici sau să ia măsuri pe baza priorităților și evoluțiilor adiționale proprii, iar specificul național este avut în vedere.

Articolul 30

Evaluări *inter pares* ale autorităților competente

(1) Autoritatea realizează periodic evaluări *inter pares* ale unor activități sau ale tuturor activităților autorităților competente, pentru a consolida în continuare consecvența și eficacitatea rezultatelor supravegherii. În acest scop, Autoritatea elaborează metode pentru a permite evaluarea obiectivă și compararea autorităților competente analizate. Atunci când se planifică și se realizează aceste evaluări *inter pares*, se iau în considerare informațiile existente și evaluările efectuate deja cu privire la autoritatea competentă în cauză, inclusiv toate informațiile relevante furnizate Autorității în conformitate cu articolul 35, precum și toate informațiile relevante furnizate de părțile interesate.

▼ M2

(2) În sensul prezentului articol, Autoritatea instituie comitete de evaluare *inter pares*, care sunt alcătuite din membri ai personalului Autorității și din membri ai autorităților competente. Comitetele de evaluare *inter pares* sunt prezidate de un membru al personalului Autorității. Președintele, după consultarea consiliului de administrație și în urma unui apel deschis de participare, propune președintele și membrii unui comitet de evaluare *inter pares* care este aprobat de consiliul supraveghetorilor. Se consideră că propunerea este aprobată dacă, în termen de 10 zile de la efectuarea propunerii de către președinte, consiliul supraveghetorilor nu a adoptat o decizie de respingere.

(3) Evaluarea *inter pares* cuprinde o evaluare a următoarelor elemente, fără a se limita la acestea:

- (a) gradul de adecvare a resurselor, nivelul de independență și acordurile de guvernanță ale autorității competente, acordând o atenție deosebită aplicării eficace a actelor legislative menționate la articolul 1 alineatul (2) și capacității de a răspunde evoluțiilor pieței;
- (b) eficacitatea și gradul de convergență atinse în aplicarea dreptului Uniunii și în ceea ce privește practicile de supraveghere, inclusiv standardele tehnice de reglementare și standardele tehnice de punere în aplicare, ghidurile și recomandările adoptate în temeiul articolelor 10-16, precum și măsura în care practicile de supraveghere îndeplinesc obiectivele prevăzute de dreptul Uniunii;
- (c) aplicarea celor mai bune practici dezvoltate de autorități competente a căror adoptare ar putea fi benefică pentru alte autorități competente;
- (d) eficacitatea și gradul de convergență atins în ceea ce privește executarea dispozițiilor adoptate pentru punerea în aplicarea a dreptului Uniunii, inclusiv sancțiunile administrative și alte măsuri administrative aplicate persoanelor responsabile în cazul nerespectării acestor dispoziții.

(4) Autoritatea prezintă un raport care cuprinde rezultatele evaluării *inter pares*. Raportul *inter pares* respectiv este elaborat de comitetul de evaluare *inter pares* și adoptat de consiliul supraveghetorilor în conformitate cu articolul 44 alineatul (4). La elaborarea acestui raport, comitetul de evaluare *inter pares* se consultă cu consiliul de administrație pentru a menține coerența cu alte rapoarte *inter pares* și pentru a asigura condiții de concurență echitabile. Consiliul de administrație evaluează în special dacă metodologia a fost aplicată în același mod. Raportul explică și specifică măsurile ulterioare care sunt considerate adecvate, proporționale și necesare în urma evaluării *inter pares*. Aceste măsuri ulterioare pot fi adoptate sub forma unor ghiduri și recomandări, astfel cum se prevede la articolul 16, și a unor avize, astfel cum se prevede la articolul 29 alineatul (1) litera (a).

În conformitate cu articolul 16 alineatul (3), autoritățile competente fac tot posibilul pentru a respecta ghidurile și recomandările emise.

▼ M2

La elaborarea proiectelor de standarde tehnice de reglementare sau a proiectelor de standarde tehnice de punere în aplicare în conformitate cu articolele 10-15, ori a ghidurilor sau recomandărilor, în conformitate cu articolul 16, Autoritatea ține seama de rezultatul evaluării *inter pares*, precum și de orice alte informații obținute de către Autoritate în cursul îndeplinirii sarcinilor sale, pentru a asigura convergența practicilor de supraveghere de cea mai înaltă calitate.

(5) Autoritatea prezintă Comisiei un aviz ori de câte ori, având în vedere rezultatul evaluării *inter pares* sau orice alte informații obținute de Autoritate în cursul îndeplinirii sarcinilor sale, Autoritatea consideră că, din perspectiva Uniunii, ar fi necesară o armonizare sporită a normelor Uniunii aplicabile instituțiilor financiare sau autorităților competente.

(6) Autoritatea elaborează un raport de monitorizare după doi ani de la publicarea raportului de evaluare *inter pares*. Raportul de monitorizare este elaborat de comitetul de evaluare *inter pares* și adoptat de consiliul supraveghetorilor în conformitate cu articolul 44 alineatul (4). La elaborarea acestui raport, comitetul de evaluare *inter pares* se consultă cu consiliul de administrație pentru a menține coerența cu alte rapoarte de monitorizare. Raportul de monitorizare include, printre altele, o evaluare a caracterului adecvat și a eficacității acțiunilor întreprinse de autoritățile competente care sunt supuse evaluării *inter pares* ca răspuns la măsurile ulterioare raportului privind evaluarea *inter pares*.

(7) După consultarea autorităților competente care fac obiectul evaluării *inter pares*, comitetul de evaluare *inter pares* identifică principalele constatări motivate ale evaluării *inter pares*. Autoritatea publică principalele constatări motivate ale evaluării *inter pares* și ale raportului de monitorizare menționat la alineatul (6). În cazul în care principalele constatări motivate ale Autorității diferă de cele identificate de comitetul de evaluare *inter pares*, Autoritatea transmite, în mod confidențial, constatările comitetului de evaluare *inter pares* Parlamentului European, Consiliului și Comisiei. În cazul în care o autoritate competentă care face obiectul evaluării *inter pares* este preocupată de un eventual risc la adresa stabilității sistemului financiar pe care le-ar prezenta publicarea principalelor constatări motivate ale Autorității, aceasta are posibilitatea de a sesiza consiliul supraveghetorilor. Consiliul supraveghetorilor poate decide să nu publice aceste extrase.

(8) În sensul prezentului articol, consiliul de administrație propune un plan de lucru pentru evaluarea *inter pares* pentru următorii doi ani, care reflectă, printre altele, experiența acumulată în urma proceselor anterioare de evaluare *inter pares* și a discuțiilor din cadrul grupurilor de coordonare menționate la articolul 45b. Planul de lucru pentru evaluarea *inter pares* constituie o parte separată a programului de lucru anual și multianual. Acesta se publică. În situații de urgență sau în cazul unor evenimente neprevăzute, Autoritatea poate decide să efectueze evaluări *inter pares* suplimentare.

▼ B*Articolul 31***Funcția de coordonare****▼ M2**

(1) Autoritatea îndeplinește un rol de coordonare generală între autoritățile competente, în special în cazul unor evoluții negative care ar putea periclita buna funcționare și integritatea piețelor financiare sau stabilitatea sistemului financiar sau în situațiile în care activități transfrontaliere pot afecta protecția deținătorilor de polițe, a membrilor regiunilor de pensii și a beneficiarilor din Uniune.

(2) Autoritatea promovează o reacție coordonată la nivelul Uniunii, printre altele prin:

▼ B

- (a) facilitarea schimbului de informații între autoritățile competente;
- (b) determinarea sferei și, în măsura în care este posibil și oportun, verificarea fiabilității informațiilor care trebuie puse la dispoziția tuturor autorităților competente în cauză;
- (c) fără a aduce atingere articolului 19, efectuarea medierii facultative la cererea autorităților competente sau din proprie inițiativă;
- (d) notificarea imediată a CERS cu privire la orice posibilă situație de urgență;

▼ M2

- (e) adoptarea măsurilor necesare în cazul unor evoluții care pot periclita funcționarea piețelor financiare, în vederea coordonării acțiunilor întreprinse de autoritățile competente relevante;
- (ea) luarea măsurilor adecvate pentru coordonarea acțiunilor întreprinse de autoritățile competente relevante, în vederea facilitării intrării pe piață a actorilor sau a produselor care se bazează pe inovarea tehnologică;

▼ B

- (f) centralizarea informațiilor primite în conformitate cu articolele 21 și 35 de la autoritățile competente ca rezultat al obligațiilor legale de raportare pentru instituțiile active în mai multe state membre; Autoritatea comunică aceste informații celorlalte autorități competente vizate.

▼ M2

- (3) Pentru a contribui la instituirea unei abordări comune la nivel european în ceea ce privește inovarea tehnologică, Autoritatea promovează convergența în materie de supraveghere, cu sprijinul, dacă este cazul, al comitetului pentru protecția consumatorilor și inovare financiară, facilitând intrarea pe piață a actorilor sau a produselor care se bazează pe inovarea tehnologică, în special prin schimbul de informații și de bune practici. Autoritatea poate, după caz, să adopte ghiduri sau recomandări în conformitate cu articolul 16.

▼ **M2***Articolul 31a***Schimbul de informații privind competențele și integritatea**

Autoritatea, împreună cu Autoritatea europeană de supraveghere (Autoritatea bancară europeană) și cu Autoritatea europeană de supraveghere (Autoritatea europeană pentru valori mobiliare și piețe), instituie un sistem de schimb de informații relevante pentru ca autoritățile competente să poată evalua dacă deținătorii de participații calificate, directorii și deținătorii de funcții cheie ale instituțiilor financiare prezintă competențele și integritatea necesare, în conformitate cu actele legislative menționate la articolul 1 alineatul (2).

▼ **B***Articolul 32*▼ **M2****Evaluarea evoluțiilor pieței, inclusiv exercițiile de simulare a crizelor**

(1) Autoritatea monitorizează și evaluează evoluțiile pieței în domeniul său de competență și, atunci când este necesar, informează Autoritatea europeană de supraveghere (Autoritatea bancară europeană), Autoritatea europeană de supraveghere (Autoritatea europeană pentru valori mobiliare și piețe), CERS, Parlamentul European, Consiliul și Comisia cu privire la tendințele microprudențiale importante, riscurile potențiale și vulnerabilitățile. Autoritatea include în evaluările sale o analiză a piețelor pe care operează instituțiile instituțiilor financiare, precum și o evaluare a impactului evoluțiilor potențiale ale pieței asupra respectivelor instituții.

(2) Autoritatea inițiază și coordonează evaluările la nivelul Uniunii ale rezilienței instituțiilor financiare la evoluțiile nefavorabile ale pieței. În acest scop, Autoritatea elaborează:

- (a) metodologii comune pentru evaluarea efectului scenariilor economice asupra poziției financiare a unei instituții financiare, luând în considerare, printre altele, riscurile generate de evoluțiile negative în materie de mediu;
- (aa) metodologii comune pentru a identifica instituțiile financiare care urmează să fie incluse în evaluările la nivelul Uniunii;

▼ **B**

- (b) abordări comune ale comunicărilor cu privire la rezultatele acestor evaluări ale rezistenței instituțiilor financiare;
- (c) metodologii comune pentru evaluarea efectului pe care anumite produse sau procese de distribuție îl au asupra poziției financiare a unei instituții și asupra titularilor de polițe, membrilor regimurilor de pensii, beneficiarilor și informării clienților;

▼ **M2**

- (d) metodologii comune pentru a evalua efectul riscurilor de mediu asupra stabilității financiare a instituțiilor financiare.

▼ M2

În sensul prezentului alineat, Autoritatea cooperează cu CERS.

(3) Fără a aduce atingere sarcinilor CERS stabilite prin Regulamentul (UE) nr. 1092/2010, Autoritatea pune la dispoziția Parlamentului European, Consiliului, Comisiei și CERS evaluări ale tendințelor, riscurilor potențiale și vulnerabilităților în domeniul său de competență, o dată pe an și mai frecvent în cazul în care este necesar, împreună cu indicatorii menționați la articolul 22 alineatul (2) din prezentul regulament.

▼ B

Autoritatea introduce o clasificare a principalelor riscuri și puncte vulnerabile în respectivele evaluări și recomandă, atunci când este necesar, măsuri preventive sau corective.

(4) Autoritatea garantează o acoperire adecvată a evoluțiilor, riscurilor și punctelor vulnerabile transsectoriale, cooperând îndeaproape cu Autoritatea europeană de supraveghere (Autoritatea bancară europeană) și cu Autoritatea europeană de supraveghere (Autoritatea europeană pentru valori mobiliare și piețe) prin intermediul Comitetului comun.

▼ M2*Articolul 33***Relații internaționale, inclusiv echivalența**

(1) Fără a aduce atingere competențelor respective ale statelor membre și ale instituțiilor Uniunii, Autoritatea poate stabili contacte și încheia acorduri administrative cu autoritățile de reglementare și de supraveghere, cu organizațiile internaționale și cu administrațiile țărilor terțe. Aceste acorduri nu creează obligații juridice pentru Uniune sau pentru statele membre ale acesteia și nici nu împiedică statele membre sau autoritățile lor competente să încheie acorduri bilaterale sau multilaterale cu respectivele țări terțe.

Atunci când o țară terță se află, în conformitate cu un act delegat în vigoare adoptat de către Comisie în temeiul articolului 9 din Directiva (UE) 2015/849, pe lista jurisdicțiilor cu deficiențe strategice în regimurile lor naționale de combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului care prezintă amenințări semnificative pentru sistemul financiar al Uniunii, Autoritatea nu încheie acorduri administrative cu autoritățile de reglementare și de supraveghere din țara terță respectivă. Acest lucru nu împiedică alte forme de cooperare între Autoritate și autoritățile din țările terțe respective, în vederea reducerii amenințărilor la adresa sistemului financiar al Uniunii.

(2) Autoritatea acordă asistență Comisiei în procesul de elaborare a deciziilor în materie de echivalență referitoare la regimurile de reglementare și de supraveghere din țările terțe în urma unei solicitări specifice de emitere a unei opinii formulate de Comisie sau în cazul în care Autoritatea are obligația să facă acest lucru în temeiul actelor legislative menționate la articolul 1 alineatul (2).

(3) Autoritatea monitorizează evoluțiile relevante în materie de reglementare și de supraveghere și practicile de asigurare a respectării legislației, precum și evoluțiile relevante ale pieței din țările terțe, în măsura în care acestea sunt relevante pentru evaluările echivalenței bazate pe riscuri, cu privire la care Comisia a adoptat decizii în materie de echivalență în temeiul actelor legislative menționate la articolul 1 alineatul (2), concentrându-se în special asupra implicațiilor acestora pentru stabilitatea financiară, integritatea pieței, protecția deținătorilor de polițe și funcționarea pieței interne.

▼ **M2**

În plus, aceasta verifică dacă sunt îndeplinite în continuare criteriile pe baza cărora au fost luate deciziile de echivalență respective, precum și orice condiție stabilită în cadrul acestora.

Autoritatea poate asigura legătura cu autoritățile relevante din țările terțe. Autoritatea transmite un raport confidențial Parlamentului European, Consiliului, Comisiei, Autorității europene de supraveghere (Autoritatea bancară europeană) și Autorității europene de supraveghere (Autoritatea europeană pentru valori mobiliare și piețe), care prezintă pe scurt constatările în urma monitorizării tuturor țărilor terțe echivalente. Raportul se concentrează în special asupra implicațiilor pentru stabilitatea financiară, integritatea pieței, protecția deținătorilor de polițe și funcționarea pieței interne.

În cazul în care Autoritatea identifică evoluții relevante în ceea ce privește practicile de reglementare, de supraveghere sau de asigurare a respectării legislației din țările terțe menționate la prezentul alineat care ar putea afecta stabilitatea financiară a Uniunii sau a unuia sau mai multora dintre statele sale membre, integritatea pieței sau protecția deținătorilor de polițe ori funcționarea pieței interne, Autoritatea informează Parlamentul European, Consiliul și Comisia cu privire la acest lucru în mod confidențial și fără întârziere nejustificată.

(4) Fără a aduce atingere cerințelor specifice prevăzute în actele legislative menționate la articolul 1 alineatul (2) și sub rezerva condițiilor prevăzute la alineatul (1) din prezentul articol a doua teză, Autoritatea cooperează, pe cât posibil, cu autoritățile competente relevante din țările terțe ale căror regimuri de reglementare și de supraveghere au fost recunoscute ca fiind echivalente. În principiu, această cooperare se desfășoară pe baza acordurilor administrative încheiate cu autoritățile relevante ale țărilor terțe respective. Atunci când negociază astfel de acorduri administrative, Autoritatea include dispoziții privind următoarele aspecte:

- (a) mecanismele care îi permit Autorității să obțină informații relevante, inclusiv informații privind regimul de reglementare, abordarea în materie de supraveghere, evoluțiile relevante ale pieței, precum și orice schimbare care poate afecta decizia privind echivalența;
- (b) în măsura în care acest lucru este necesar pentru monitorizarea deciziilor de echivalență respective, procedurile referitoare la coordonarea activităților de supraveghere, inclusiv, dacă este cazul, a inspecțiilor la fața locului.

Autoritatea informează Comisia în cazul în care o autoritate competentă dintr-o țară terță refuză să încheie astfel de acorduri administrative sau refuză să coopereze efectiv.

(5) Autoritatea poate elabora modele de acorduri administrative, cu scopul de a stabili în cadrul Uniunii practici în materie de supraveghere consecvente, eficiente și eficace și de a consolida coordonarea internațională în materie de supraveghere. Autoritățile competente fac tot posibilul pentru a respecta aceste modele de acord.

În raportul menționat la articolul 43 alineatul (5), Autoritatea include informații privind acordurile administrative convenite cu autoritățile de supraveghere, cu organizațiile internaționale sau cu administrațiile țărilor terțe, privind asistența acordată de Autoritate Comisiei la elaborarea deciziilor în materie de echivalență și privind monitorizarea efectuată de Autoritate în conformitate cu alineatul (3) din prezentul articol.

▼M2

(6) În limitele competențelor sale în temeiul prezentului regulament și al actelor legislative menționate la articolul 1 alineatul (2), Autoritatea contribuie la reprezentarea unitară, comună, consecventă și eficace a intereselor Uniunii în cadrul forurilor internaționale.

▼B*Articolul 35***Colectarea informațiilor**

(1) La cererea Autorității, autoritățile competente ale statelor membre furnizează Autorității toate informațiile necesare pentru îndeplinirea mandatului conferit acesteia prin prezentul regulament, cu condiția ca destinatarul să aibă în mod legal acces la informațiile relevante și ca solicitarea de informații să fie proporțională cu natura mandatului în cauză.

(2) Autoritatea poate, de asemenea, solicita ca informațiile să-i fie transmise la intervale regulate și în formate specificate. Astfel de solicitări se efectuează, acolo unde este posibil, formate de raportare comune.

(3) La cererea justificată corespunzător a unei autorități competente dintr-un stat membru, Autoritatea poate oferi orice informație necesară pentru a permite autorității competente respective să își îndeplinească atribuțiile în conformitate cu obligațiile de secret profesional stabilite în legislația sectorială și la articolul 70.

(4) Înainte de a solicita informații în conformitate cu prezentul articol și pentru a evita duplicarea obligațiilor de raportare, Autoritatea ia în considerare statisticile existente relevante întocmite și difuzate de Sistemul Statistic European și de Sistemul European al Băncilor Centrale.

(5) Atunci când informațiile nu sunt disponibile sau nu sunt transmise în timp util de către autoritățile competente, Autoritatea poate adresa o cerere justificată corespunzător și motivată altor autorități de supraveghere, ministerului responsabil pentru finanțe, în cazul în care acesta are la dispoziția sa informații prudențiale, băncii centrale naționale sau institutului statistic al statului membru în cauză.

(6) În cazul în care informațiile nu sunt disponibile sau nu sunt transmise în timp util în temeiul alineatelor (1) sau (5), Autoritatea poate adresa direct instituțiilor financiare implicate o cerere justificată corespunzător și motivată. În aceasta se explică de ce sunt necesare informațiile referitoare la instituțiile financiare implicate.

Autoritatea informează autoritățile competente în cauză cu privire la cereri în conformitate cu prezentul alineat și cu alineatul (5).

La solicitarea autorității, autoritățile competente sprijină Autoritatea în procesul de colectare a acestor informații.

▼B

(7) Autoritatea poate utiliza informațiile confidențiale primite în temeiul prezentului articol exclusiv în scopul îndeplinirii atribuțiilor care îi revin în temeiul prezentului regulament.

*Articolul 36***Relația cu CERS**

(1) Autoritatea cooperează îndeaproape și regulat cu CERS.

(2) Autoritatea furnizează CERS, în timp util, informații regulate necesare pentru ca acesta să-și poată îndeplini atribuțiile. Orice date necesare pentru îndeplinirea atribuțiilor sale, care nu apar într-o formă sintetică sau agregată se furnizează CERS fără întârziere la primirea unei cereri motivate, după cum se menționează la articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1092/2010. Autoritatea, în cooperare cu CERS, instituie proceduri interne adecvate pentru transmiterea informațiilor confidențiale, în special a informațiilor legate de instituțiile financiare individuale.

▼M2

(4) La primirea unui avertisment sau a unei recomandări din partea CERS adresată Autorității, Autoritatea discută acest avertisment sau această recomandare la următoarea întrunire a consiliului supraveghetorilor sau, după caz, mai devreme, în scopul de a evalua implicațiile avertismentului sau recomandării pentru îndeplinirea sarcinilor sale, precum și eventualele măsuri subsecvente.

Autoritatea decide, prin procedura adecvată de luare a deciziilor, cu privire la orice măsuri care trebuie luate în conformitate cu competențele care îi sunt conferite prin prezentul regulament în vederea soluționării problemelor identificate în avertismente și recomandări.

Dacă nu acționează pe baza unui avertisment sau a unei recomandări, Autoritatea explică CERS motivele acestei inacțiuni. CERS informează Parlamentul European în conformitate cu articolul 19 alineatul (5) din Regulamentul (UE) nr. 1092/2010. De asemenea, CERS informează Consiliul în acest sens.

(5) La primirea unui avertisment sau a unei recomandări din partea CERS, adresată unei autorități competente, Autoritatea face uz, după caz, de competențele conferite prin prezentul regulament pentru a asigura că avertismentului sau recomandării i se dă curs în timp util.

Atunci când destinatarul intenționează să nu dea curs recomandării CERS, acesta informează consiliul supraveghetorilor și discută cu acesta motivele inacțiunii sale.

În cazul în care autoritatea competentă, în conformitate cu articolul 17 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 1092/2010, informează Parlamentul European, Consiliul, Comisia și CERS cu privire la acțiunile pe care le-a întreprins ca răspuns la o recomandare a CERS, aceasta ține seama în mod corespunzător de punctele de vedere ale consiliului supraveghetorilor.

▼B*Articolul 37***Grupul părților interesate din domeniul asigurărilor și reasigurărilor și grupul părților interesate din domeniul pensiilor ocupaționale**

(1) În vederea facilitării consultării cu părțile interesate în domenii care sunt relevante pentru sarcinile Autorității, se înființează grupul părților interesate din domeniul asigurărilor și reasigurărilor și grupul părților interesate din domeniul pensiilor ocupaționale (denumit în continuare în mod colectiv „grupurile părților interesate”). Grupurile părților interesate sunt consultate cu privire la acțiunile întreprinse în conformitate cu articolele 10-15 referitor la standardele tehnice de reglementare și de punere în aplicare și, după caz și în măsura în care acestea nu privesc instituții financiare individuale, în conformitate cu articolul 16 referitor la ghiduri și recomandări. În cazul în care trebuie să se ia urgent măsuri, iar consultarea nu este posibilă, Grupurile părților interesate sunt informate de îndată ce este posibil.

Grupurile părților interesate se reunesc de cel puțin patru ori pe an. Acestea pot discuta împreună teme de interes comun și se informează reciproc cu privire la alte aspecte aflate în discuție.

Membrii unui grup de părți interesate pot fi membri și în celălalt grup de părți interesate.

▼M2

(2) Grupul părților interesate din domeniul asigurărilor și reasigurărilor este compus din 30 de membri. Membrii respectivi sunt după cum urmează:

(a) 13 membri reprezintă, în proporții echilibrate, întreprinderile de asigurare și reasigurare și intermediarii de asigurări care operează în Uniune, dintre care trei membri reprezintă societăți de asigurare și reasigurare mutuale și cooperative;

(b) 13 membri reprezintă reprezentanții angajaților întreprinderilor de asigurare și reasigurare și ai intermediarilor de asigurări care operează în Uniune, consumatorii, utilizatorii serviciilor de asigurare și reasigurare, reprezentanți ai IMM-urilor și reprezentanți ai asociațiilor profesionale relevante; și

(c) patru membri sunt cadre universitare independente de vârf.

(3) Grupul părților interesate din domeniul pensiilor ocupaționale este compus din 30 de membri. Membrii respectivi sunt după cum urmează:

(a) 13 membri reprezintă, în proporții echilibrate, instituții de furnizare de pensii ocupaționale care operează în Uniune;

(b) 13 membri reprezintă reprezentanți ai angajaților, reprezentanți ai beneficiarilor, reprezentanți ai IMM-urilor și reprezentanți ai asociațiilor profesionale relevante; și

(c) patru membri sunt cadre universitare independente de vârf.

▼ M2

(4) Membrii grupurilor părților interesate sunt numiți de consiliul supraveghetorilor, în urma unei proceduri de selecție deschise și transparente. În luarea deciziei sale, consiliul supraveghetorilor asigură, în măsura în care este posibil, o reflectare adecvată a diversității din sectoarele asigurărilor, reasigurărilor și pensiilor ocupaționale, un echilibru geografic și de gen adecvat și o reprezentare corespunzătoare a părților interesate la nivelul Uniunii. Membrii grupului părților interesate sunt selectați în funcție de calificări, competențe, cunoștințe relevante și experiență dovedită.

(4a) Membrii grupului părților interesate relevant își aleg președintele din propriile rânduri. Funcția de președinte este deținută pentru o perioadă de doi ani.

Parlamentul European poate invita președintele oricărui grup al părților interesate să dea o declarație în Parlament și să răspundă la întrebările adresate de membrii acestuia ori de câte ori i se solicită acest lucru.

(5) Autoritatea furnizează toate informațiile necesare, sub rezerva respectării secretului profesional, astfel cum se prevede la articolul 70 din prezentul regulament, și asigură asistența de secretariat adecvată pentru grupurile părților interesate. Se acordă o compensație adecvată pentru membrii grupurilor părților interesate care reprezintă organizații non-profit, cu excepția reprezentanților sectorului. Această remunerație țină cont de activitățile pregătitoare și subsecvente ale membrilor și este cel puțin echivalentă cu ratele de rambursare a cheltuielilor funcționarilor în temeiul titlului V capitolul 1 secțiunea 2 din Statutul funcționarilor Uniunii Europene și Regimul aplicabil celorlalți agenți ai Uniunii Europene, astfel cum au fost stabilite prin Regulamentul (CEE, Euratom, CECO) nr. 259/68 al Consiliului ⁽¹⁾ (Statutul funcționarilor). În cadrul grupurilor părților interesate se pot înființa grupuri de lucru pe probleme tehnice. Membrii Grupului părților interesate din domeniul asigurărilor și reasigurărilor și ai Grupului părților interesate din domeniul pensiilor ocupaționale au un mandat de patru ani, după care are loc o nouă procedură de selecție.

▼ B

Membrii Grupurilor părților interesate pot avea două mandate succesive.

▼ M2

(6) Grupurile părților interesate pot transmite Autorității opinii despre orice subiect legat de atribuțiile Autorității, acordând o atenție deosebită sarcinilor prevăzute la articolele 10-16, 29, 30 și 32.

În cazul în care membrii grupurilor părților interesate nu reușesc să convină asupra unei opinii, o treime din membri sau membrii reprezentând un grup de părți interesate au posibilitatea de a emite o opinie separată.

Grupul părților interesate din domeniul asigurărilor și reasigurărilor, Grupul părților interesate din domeniul pensiilor ocupaționale, Grupul părților interesate din domeniul bancar și Grupul părților interesate din domeniul valorilor mobiliare și piețelor pot emite o opinie comună privind aspecte legate de activitatea desfășurată de ESA în temeiul articolului 56 cu privire la poziții comune și acte comune.

⁽¹⁾ JO L 56, 4.3.1968, p. 1.

▼B

(7) Grupurile părților interesate își adoptă propriul regulament de procedură cu o majoritate de două treimi a membrilor săi.

▼M2

(8) Autoritatea publică opinează grupurilor părților interesate, opiniile separate ale membrilor săi, rezultatele consultărilor, precum și informații privind modul în care au fost luate în considerare opiniile și rezultatele consultărilor.

▼B*Articolul 38***Măsuri de salvagardare**

(1) Autoritatea se asigură că nicio decizie adoptată în temeiul articolului 18 sau 19 nu afectează în niciun fel responsabilitățile fiscale ale statelor membre.

(2) Atunci când un stat membru consideră că o decizie luată în temeiul articolului 19 alineatul (3) îi afectează responsabilitățile fiscale, acesta poate notifica Autorității și Comisiei, în termen de două săptămâni de la transmiterea deciziei Autorității către autoritatea competentă, faptul că decizia nu va fi pusă în aplicare de autoritatea competentă.

În notificarea sa, statul membru explică în mod clar și precis din ce cauză și în ce fel decizia respectivă afectează responsabilitățile sale fiscale.

În cazul unei astfel de notificări, decizia Autorității se suspendă.

În termen de o lună de la notificarea efectuată de statul membru, Autoritatea informează statele membre dacă își menține, modifică sau revocă decizia. În cazul în care decizia se menține sau se modifică, Autoritatea precizează că responsabilitățile fiscale nu sunt afectate.

În cazul în care Autoritatea își menține decizia, Consiliul decide, cu majoritatea voturilor exprimate, în cadrul uneia dintre reuniunile sale, cel târziu la două luni după ce Autoritatea a informat statul membru în conformitate cu al patrulea paragraf, dacă decizia Autorității se menține.

În cazul în care Consiliul, după ce a examinat chestiunea, nu decide să mențină decizia Autorității, în conformitate cu paragraful al cincilea, decizia Autorității își încetează efectele.

(3) Atunci când un stat membru consideră că o decizie luată în temeiul articolului 18 alineatul (3) îi afectează responsabilitățile fiscale, acesta poate informa Autoritatea, Comisia și Consiliul, în termen de trei zile lucrătoare de la transmiterea deciziei Autorității către autoritatea competentă, cu privire la faptul că decizia nu va fi pusă în aplicare de autoritatea competentă.

În notificarea sa, statul membru explică în mod clar și precis din ce cauză și în ce fel decizia respectivă afectează responsabilitățile sale fiscale.

În cazul unei astfel de notificări, decizia Autorității se suspendă.

▼B

Consiliul convoacă, în termen de zece zile lucrătoare, o reuniune și decide, cu o majoritate simplă a membrilor, cu privire la încetarea efectelor deciziei Autorității.

În cazul în care Consiliul, după ce a examinat chestiunea, nu decide să revoce decizia Autorității, în conformitate cu paragraful al patrulea, suspendarea deciziei Autorității încetează.

(4) În cazul în care, în conformitate cu alineatul (3), Consiliul a luat decizia de a nu revoca decizia Autorității referitoare la articolul 18 alineatul (3), iar statul membru în cauză consideră în continuare că respectiva decizie a Autorității afectează responsabilitatea sa fiscală, statul membru respectiv poate informa Comisia și Autoritatea și poate solicita Consiliului să reexamineze chestiunea. Statul membru în cauză precizează în mod clar motivele pentru care nu este de acord cu decizia Consiliului.

În termen de patru săptămâni de la notificarea menționată la primul paragraf, Consiliul își confirmă decizia inițială sau ia o altă decizie în conformitate cu alineatul (3).

Consiliul poate prelungi termenul de patru săptămâni cu încă patru săptămâni, dacă circumstanțele impun acest lucru.

(5) Orice utilizare abuzivă a prezentului articol, în special în legătură cu o decizie a Autorității care nu are un impact fiscal semnificativ sau substanțial, este interzisă deoarece este incompatibilă cu piața internă.

▼M2*Articolul 39***Procedurile decizionale**

(1) Autoritatea acționează în conformitate cu alineatele (2)-(6) din prezentul articol atunci când adoptă decizii în conformitate cu articolele 17, 18 și 19.

(2) Autoritatea informează orice destinatar al unei decizii cu privire la intenția sa de a adopta decizia respectivă, în limba oficială a destinatarului, fixând un termen în care destinatarul își poate exprima punctul de vedere cu privire la obiectul deciziei, ținând seama pe deplin de urgența, complexitatea și consecințele potențiale ale acesteia. Destinatarul își poate exprima punctul de vedere în limba sa oficială. Dispoziția prevăzută în prima teză se aplică *mutatis mutandis* recomandărilor menționate la articolul 17 alineatul (3).

(3) Deciziile Autorității menționează motivele pe care se bazează.

(4) Destinatarii deciziilor Autorității sunt informați cu privire la căile de atac disponibile în temeiul prezentului regulament.

(5) Atunci când Autoritatea a luat o decizie în temeiul articolului 18 alineatul (3) sau (4), aceasta reexaminează periodic respectiva decizie.

▼M2

(6) Deciziile luate de Autoritate în temeiul articolului 17, 18 sau 19 se publică. Prin această publicare, se menționează identitatea autorității competente sau a instituției financiare în cauză, precum și conținutul principal al deciziei, cu excepția cazului în care o astfel de publicare este în conflict cu interesul legitim al instituțiilor financiare în cauză sau cu protecția secretelor lor de afaceri ori ar putea periclita grav buna funcționare și integritatea piețelor financiare sau stabilitatea întregului sistem financiar al Uniunii sau a unei părți a acestuia.

▼B

CAPITOLUL III

ORGANIZARE*SECȚIUNEA 1***Consiliul Supraveghetorilor***Articolul 40***Componentă**

(1) Consiliul supraveghetorilor este alcătuit din:

▼M2

(a) președintele;

▼B

(b) șefii autorităților publice naționale cu competență de supraveghere a instituțiilor financiare din fiecare stat membru, care se reunesc personal cel puțin de două ori pe an;

(c) un reprezentant fără drept de vot din partea Comisiei;

(d) un reprezentant fără drept de vot din partea CERS;

(e) un reprezentant fără drept de vot al fiecăreia dintre celelalte două autorități europene de supraveghere

(2) Consiliul supraveghetorilor convoacă periodic întâlniri cu Grupul părților interesate din domeniul bancar, cel puțin de două ori pe an.

(3) Fiecare autoritate competentă este responsabilă de numirea în cadrul ei a unui supleant la nivel înalt, care poate înlocui membrul consiliului supraveghetorilor menționat la alineatul (1) litera (b) în cazul în care respectiva persoană nu poate participa.

(4) În statele membre în care există mai mult de o autoritate cu responsabilități de supraveghere în conformitate cu prezentul regulament, autoritățile respective convin asupra unui reprezentant comun. Cu toate acestea, în cazul în care un anumit subiect care urmează să fie discutat de consiliul supraveghetorilor nu ține de competența autorității naționale reprezentate de membrul menționat la alineatul (1) litera (b), membrul respectiv poate aduce un reprezentant al autorității naționale competente, care nu are drept de vot.

▼B

- (5) Consiliul supraveghetorilor poate decide să admită observatori.

Directorul executiv poate participa la reuniunile consiliului supraveghetorilor, fără a avea drept de vot.

▼M2

- (6) Dacă autoritatea publică națională menționată la alineatul (1) litera (b) nu este responsabilă cu asigurarea respectării normelor de protecție a consumatorului, membrul consiliului supraveghetorilor menționat la litera respectivă poate decide să invite un reprezentant al autorității responsabile cu protecția consumatorului din statul membru respectiv, care nu va avea drept de vot. În cazul în care, într-un stat membru, protecția consumatorului este responsabilitatea mai multor autorități, autoritățile respective convin asupra unui reprezentant comun.

*Articolul 41***Comitete interne**

- (1) Consiliul supraveghetorilor, din proprie inițiativă sau la solicitarea președintelui, poate institui comitete interne pentru sarcinile specifice care îi sunt atribuite. La solicitarea consiliului de administrație sau a președintelui, consiliul supraveghetorilor poate institui comitete interne pentru sarcini specifice atribuite consiliului de administrație. Consiliul supraveghetorilor poate prevedea delegarea anumitor sarcini și decizii clar definite către comitetele interne, către consiliul de administrație sau către președinte.

- (2) În sensul articolului 17, președintele propune o decizie de convocare a unui grup independent, care urmează să fie adoptată de consiliul supraveghetorilor. Grupul independent este compus din președinte și din alți șase membri, care urmează să fie propuși de președinte după consultarea consiliului de administrație și în urma unui apel deschis de participare. Ceilalți șase membri nu sunt reprezentanți ai autorității competente care se presupune că a încălcat dreptul Uniunii și nu au niciun interes în această chestiune și nici legături directe cu autoritatea competentă în cauză.

Fiecare membru al grupului dispune de un singur vot.

Deciziile grupului sunt adoptate dacă cel puțin patru membri votează favorabil.

- (3) În sensul articolului 19, președintele propune o decizie de convocare a unui grup independent, care urmează să fie adoptată de consiliul supraveghetorilor. Grupul independent este compus din președinte și din alți șase membri, care urmează să fie propuși de președinte după consultarea consiliului de administrație și în urma unui apel deschis de participare. Ceilalți șase membri nu sunt reprezentanți ai autorităților competente implicate în dezacord și nu au niciun interes în această chestiune și nici legături directe cu autoritatea competentă în cauză.

Fiecare membru al grupului dispune de un singur vot.

Deciziile grupului sunt adoptate dacă cel puțin patru membri votează favorabil.

▼ **M2**

(4) În vederea efectuării investigației prevăzute la articolul 22 alineatul (4) primul paragraf, președintele poate, de asemenea, să propună o decizie de lansare a investigației și o decizie de convocare a unui grup independent, urmând ca această decizie să fie adoptată de consiliul supraveghetorilor. Grupul independent este compus din președinte și din alți șase membri, care urmează să fie propuși de președinte după consultarea consiliului de administrație și în urma unui apel deschis de participare.

Fiecare membru al grupului dispune de un singur vot.

Deciziile grupului sunt adoptate dacă cel puțin patru membri votează favorabil.

(5) Grupurile menționate la alineatele (2) și (3) din prezentul articol sau președintele propun decizii, în temeiul articolului 17 sau al articolului 19, în vederea adoptării definitive de către consiliul supraveghetorilor. Un grup menționat la alineatul (4) din prezentul articol prezintă consiliului supraveghetorilor rezultatele investigației desfășurate în temeiul articolului 22 alineatul (4) primul paragraf.

(6) Consiliul supraveghetorilor adoptă regulamentul de procedură al grupurilor menționate la prezentul articol.

Articolul 42

Independența consiliului supraveghetorilor

(1) În exercitarea atribuțiilor care le sunt conferite în temeiul prezentului regulament, membrii consiliului supraveghetorilor acționează independent și obiectiv în interesul exclusiv al Uniunii în ansamblul său și nu solicită, nici nu acceptă instrucțiuni din partea instituțiilor sau organelor Uniunii, din partea niciunui guvern sau din partea niciunei entități publice sau private.

(2) Statele membre, instituțiile sau organele Uniunii și orice alt organism public sau privat nu urmăresc să influențeze membrii consiliului supraveghetorilor în executarea atribuțiilor lor.

(3) Membrii consiliului supraveghetorilor, președintele, precum și reprezentanții și observatorii fără drept de vot care participă la reuniunile consiliului supraveghetorilor declară în mod exact și complet, înaintea acestor reuniuni, absența sau existența oricărui interes care ar putea aduce atingere independenței lor în ceea ce privește punctele de pe ordinea de zi și se abțin de la participarea la discutarea și votarea unor astfel de puncte.

(4) Consiliul supraveghetorilor stabilește, în regulamentul său de procedură, modalitățile practice de aplicare a normei privind declarația de interese menționată la alineatul (3) și de prevenire și gestionare a conflictelor de interese.

▼ B*Articolul 43***Atribuții****▼ M2**

(1) Consiliul supraveghetorilor oferă orientări pentru lucrările Autorității și este responsabil cu luarea deciziilor menționate la capitolul II. Consiliul supraveghetorilor adoptă avizele, recomandările, ghidurile și deciziile Autorității și emite opiniile menționate la capitolul II, pe baza unei propuneri a comitetului intern relevant, a grupului, a președintelui sau a consiliului de administrație, după caz.

▼ B

(4) Consiliul supraveghetorilor adoptă, înainte de data de 30 septembrie a fiecărui an, pe baza unei propuneri din partea consiliului de administrație, programul de lucru al Autorității pentru anul următor și îl transmite spre informare Parlamentului European, Consiliului și Comisiei.

Programul de lucru se adoptă fără a se aduce atingere procedurii bugetare anuale și se publică.

▼ M2

(5) La propunerea consiliului de administrație, consiliul supraveghetorilor adoptă raportul anual privind activitățile Autorității, inclusiv privind îndeplinirea sarcinilor președintelui, și îl transmite până la data de 15 iunie a fiecărui an Parlamentului European, Consiliului, Comisiei, Curții de Conturi și Comitetului Economic și Social European. Raportul se publică.

▼ B

(6) Consiliul supraveghetorilor adoptă programul de lucru multianual al Autorității și îl transmite spre informare Parlamentului European, Consiliului și Comisiei.

Programul de lucru multianual se adoptă fără a se aduce atingere procedurii bugetare anuale și se publică.

(7) Consiliul supraveghetorilor adoptă bugetul în conformitate cu articolul 63.

▼ M2

(8) Consiliul supraveghetorilor își exercită funcția de autoritate disciplinară în raport cu președintele și cu directorul executiv. Consiliul supraveghetorilor îl poate revoca pe directorul executiv în conformitate cu articolul 51 alineatul (5).

*Articolul 43a***Transparența deciziilor adoptate de consiliul supraveghetorilor**

În pofida articolului 70, în termen de șase săptămâni de la data fiecărei reuniuni a consiliului supraveghetorilor, Autoritatea prezintă Parlamentului European un proces-verbal cuprinzător și relevant al dezbatărilor din cadrul respectivei reuniuni, care permite o înțelegere deplină

▼ M2

a discuțiilor, inclusiv o listă adnotată a deciziilor. Respectivul proces-verbal nu reflectă discuțiile din cadrul consiliului supravegheților referitoare la instituții financiare individuale, cu excepția cazului în care se prevede altfel la articolul 75 alineatul (3) sau în actele legislative menționate la articolul 1 alineatul (2).

▼ B*Articolul 44***Luarea deciziilor****▼ M2**

(1) Deciziile consiliului supravegheților se adoptă cu majoritatea simplă a membrilor săi. Fiecare membru cu drept de vot dispune de un singur vot.

În ceea ce privește actele specificate la articolele 10-16 din prezentul regulament, precum și măsurile și deciziile adoptate în temeiul articolului 9 alineatul (5) al treilea paragraf din prezentul regulament și în temeiul capitolului VI din prezentul regulament și prin derogare de la primul paragraf din prezentul alineat, consiliul supravegheților adoptă decizii cu o majoritate calificată a membrilor săi, astfel cum este definită la articolul 16 alineatul (4) din Tratatul privind Uniunea Europeană și la articolul 3 din Protocolul nr. 36 privind dispozițiile tranzitorii.

Președintele nu votează cu privire la deciziile menționate la paragraful al doilea.

Atunci când analizează propunerile președintelui, consiliul supravegheților încearcă să ajungă la un consens în ceea ce privește componența grupurilor în conformitate cu articolul 41 alineatele (2), (3) și (4), precum și în ceea ce privește membrii comitetului de evaluare *inter pares* menționat la articolul 30 alineatul (2). În absența consensului, deciziile Consiliului supravegheților se adoptă cu o majoritate de trei sferturi dintre membrii săi cu drept de vot. Fiecare membru cu drept de vot dispune de un singur vot.

În ceea ce privește deciziile adoptate în temeiul articolului 18 alineatele (3) și (4) și prin derogare de la primul paragraf al prezentului alineat, Consiliul supravegheților adoptă decizii pe baza unei majorități simple a membrilor săi cu drept de vot.

▼ B

(2) Întreirile consiliului supravegheților sunt convocate de președinte din proprie inițiativă sau la cererea unei treimi din membrii săi și sunt prezidate de președinte.

(3) Consiliul supravegheților își adoptă propriul regulament de procedură și îl face public.

▼ M2

(4) În ceea ce privește deciziile în conformitate cu articolele 17, 19 și 30, consiliul supravegheților își exprimă votul cu privire la propunerile de decizii în cadrul unei proceduri scrise. Membrii cu drept de vot ai consiliului supravegheților dispun de opt zile lucrătoare pentru a vota. Fiecare membru cu drept de vot dispune de un singur vot. Decizia propusă este considerată ca fiind adoptată, cu excepția cazului în care există obiecții din partea unei majorități simple a membrilor cu drept de vot ai consiliului supravegheților. Abținerile nu sunt considerate ca fiind aprobări sau obiecții și nu sunt luate în considerare la calcularea numărului de voturi exprimate. În cazul în care trei membri cu drept de vot ai consiliului supravegheților formulează obiecții împotriva procedurii scrise, proiectul de decizie este discutat de consiliul supravegheților și face obiectul unei decizii în conformitate cu procedura stabilită la alineatul (1) de la prezentul articol.

▼ M2

Membrii fără drept de vot și observatorii, cu excepția directorului executiv, nu participă la nicio discuție din cadrul consiliului supraveghetorilor referitoare la instituțiile financiare individuale, cu excepția cazului în care se prevede altfel la articolul 75 alineatul (3) sau în actele legislative menționate la articolul 1 alineatul (2).

(5) Președintele Autorității are prerogativa de a solicita votarea în orice moment. Fără a aduce atingere acestei prerogative și eficacității procedurilor decizionale ale Autorității, Consiliul supraveghetorilor din cadrul Autorității încearcă să ajungă la un consens atunci când adoptă decizii.

▼ B*SECȚIUNEA 2***Consiliul de Administrație****▼ M2***Articolul 45***Componenta**

(1) Consiliul de administrație se compune din președinte și șase membri ai consiliului supraveghetorilor, aleși de către și dintre membrii cu drept de vot ai consiliului supraveghetorilor.

În afară de președinte, fiecare membru al consiliului de administrație are un supleant, care îl poate înlocui dacă nu poate participa.

(2) Mandatul membrilor aleși de Consiliul supraveghetorilor este de doi ani și jumătate. Acest mandat poate fi prelungit o singură dată. Componenta consiliului de administrație este echilibrată și proporțională din punctul de vedere al genului și reflectă Uniunea în ansamblu. Mandatele se suprapun și se aplică un sistem corespunzător de rotație.

(3) Reuniunile consiliului de administrație sunt convocate de președinte din proprie inițiativă sau la solicitarea cel puțin a unei treimi din membrii săi și sunt prezidate de președinte. Consiliul de administrație se întrunește înaintea fiecărei reuniuni a consiliului supraveghetorilor și ori de câte ori consiliul de administrație consideră necesar. Consiliul de administrație se întrunește cel puțin de cinci ori pe an.

(4) Membrii consiliului de administrație pot, sub rezerva regulamentului de procedură, să fie asistați de consultanți sau de experți. Membrii fără drept de vot, cu excepția directorului executiv, nu participă la discuțiile din cadrul consiliului de administrație referitoare la instituțiile financiare individuale.

*Articolul 45a***Luarea deciziilor**

(1) Deciziile consiliului de administrație se adoptă cu majoritatea simplă a membrilor săi, în încercarea de a se ajunge la un consens. Fiecare membru dispune de un singur vot. Președintele este membru cu drept de vot.

▼ M2

(2) Directorul executiv și un reprezentant al Comisiei participă la reuniunile consiliului de administrație, fără a avea drept de vot. Reprezentantul Comisiei are dreptul de a vota asupra aspectelor menționate la articolul 63.

(3) Consiliul de administrație își adoptă propriul regulament de procedură și îl face public.

*Articolul 45b***Grupuri de coordonare**

(1) Consiliul de administrație poate constitui grupuri de coordonare din proprie inițiativă sau la solicitarea unei autorități competente pe teme stabilite care ar putea necesita coordonare date fiind evoluțiile specifice ale pieței. Consiliul de administrație constituie grupuri de coordonare pe teme stabilite la solicitarea a cinci membri ai consiliului supraveghetorilor.

(2) Toate autoritățile competente participă la grupurile de coordonare și le furnizează acestora, în conformitate cu articolul 35, informațiile necesare pentru a permite ca grupurile de coordonare să își îndeplinească sarcinile de coordonare în conformitate cu mandatul lor. Activitatea grupurilor de coordonare se bazează pe informațiile furnizate de autoritățile competente și pe orice constatare identificată de Autoritate.

(3) Grupurile sunt prezidate de un membru al consiliului de administrație. În fiecare an, membrul respectiv al consiliului de administrație responsabil cu grupul de coordonare raportează consiliului supraveghetorilor cu privire la principalele elemente ale discuțiilor purtate și constatărilor și, dacă este relevant, face o sugestie privind o monitorizare sau o evaluare *inter pares* în domeniul respectiv. Autoritățile competente notifică Autorității modul în care au ținut seama de activitatea grupurilor de coordonare în activitățile lor.

(4) Atunci când monitorizează evoluții ale pieței care pot reprezenta principalul domeniu de interes al grupurilor de coordonare, Autoritatea poate solicita autorităților competente, în conformitate cu articolul 35, să furnizeze informațiile necesare pentru a-i permite să își îndeplinească rolul de monitorizare.

*Articolul 46***Independența consiliului de administrație**

Membrii consiliului de administrație acționează în mod independent și obiectiv, în interesul exclusiv al Uniunii în ansamblul său, nu solicită și nu primesc instrucțiuni din partea instituțiilor sau a organelor Uniunii, din partea niciunui guvern sau din partea niciunui alt organism public sau privat.

Statele membre, instituțiile sau organele Uniunii și orice alt organism public sau privat nu încearcă să influențeze membrii consiliului de administrație în exercitarea sarcinilor lor.

▼ B*Articolul 47***Atribuții**

- (1) Consiliul de administrație se asigură că Autoritatea își duce la îndeplinire misiunea și își exercită atribuțiile care îi revin în conformitate cu prezentul regulament.
- (2) Consiliul de administrație propune un program de lucru anual și multianual spre adoptare de consiliul supraveghetorilor.
- (3) Consiliul de administrație își exercită competențele bugetare în conformitate cu articolele 63 și 64.

▼ M2

- (3a) Consiliul de administrație poate examina, emite un aviz și formula propuneri cu privire la toate aspectele, cu excepția sarcinilor prevăzute la articolul 30.

▼ B

- (4) Consiliul de administrație adoptă planul privind politica de personal al Autorității și, în temeiul articolului 68 alineatul (2), măsurile de aplicare necesare ale Statutului funcționarilor Comunităților Europene (denumit în continuare „Statutul funcționarilor”).
- (5) Consiliul de administrație adoptă dispozițiile speciale privind dreptul de acces la documentele Autorității, în conformitate cu articolul 72.

▼ M2

- (6) Consiliul de administrație propune un raport anual referitor la activitățile Autorității, inclusiv la sarcinile președintelui, și îl prezintă consiliului supraveghetorilor spre aprobare.

▼ B

- (7) Consiliul de administrație își adoptă propriul regulament de procedură și îl face public.

▼ M2

- (8) Consiliul de administrație numește și revocă membrii comisiei de apel, în conformitate cu articolul 58 alineatele (3) și (5), ținând cont în mod corespunzător de propunerea consiliului supraveghetorilor.
- (9) Membrii consiliului de administrație fac publice toate reuniunile organizate și ospitalitatea de care au beneficiat ca invitați. Cheltuielile fac obiectul unor înregistrări publice, în conformitate cu Statutul funcționarilor.

▼ B*SECȚIUNEA 3***Președintele***Articolul 48***Numire și atribuții**

- (1) Autoritatea este reprezentată de un președinte, care este un expert independent cu normă întreagă.

▼ M2

Președintele este responsabil de pregătirea lucrărilor consiliului supraveghetorilor, inclusiv de stabilirea ordinii de zi care urmează să fie adoptată de consiliul supraveghetorilor, de convocarea reuniunilor și de propunerea de puncte în legătură cu care trebuie luate decizii și prezidează reuniunile consiliului supraveghetorilor.

Președintele este responsabil de stabilirea ordinii de zi a consiliului de administrație, care urmează să fie adoptată de consiliul de administrație, și prezidează reuniunile consiliului de administrație.

Președintele poate invita consiliul de administrație să ia în considerare constituirea unui grup de coordonare în conformitate cu articolul 45b.

(2) Președintele este selectat pe criterii de merit, competențe, cunoașterea instituțiilor și a piețelor financiare și experiență în domeniul supravegherii și al reglementării financiare, în urma unei proceduri de selecție care respectă principiul echilibrului de gen și care se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*. Consiliul supraveghetorilor întocmește, cu asistență din partea Comisiei, o listă scurtă de candidați calificați pentru postul de președinte. Pe baza listei scurte, Consiliul adoptă o decizie de numire a președintelui, după obținerea confirmării din partea Parlamentului European.

În cazul în care președintele nu mai îndeplinește condițiile menționate la articolul 49 sau se constată că a comis o abatere gravă, Consiliul poate, pe baza unei propuneri din partea Comisiei aprobate de Parlamentul European, să adopte o decizie pentru a-l demite din funcție.

De asemenea, consiliul supraveghetorilor alege dintre membrii săi un vicepreședinte care preia funcțiile președintelui în absența acestuia. Vicepreședintele respectiv nu este ales dintre membrii consiliului de administrație.

▼ B

(3) Mandatul președintelui este de cinci ani și poate fi prelungit o singură dată.

(4) În cursul perioadei de nouă luni care precedă încheierea mandatului de cinci ani al președintelui, consiliul supraveghetorilor evaluează:

- (a) rezultatele obținute în primul mandat și modul în care acestea au fost obținute;
- (b) sarcinile și obligațiile Autorității în anii următori.

▼ M2

În scopul evaluării menționate la primul paragraf, sarcinile președintelui sunt îndeplinite de către vicepreședinte.

Consiliul, la propunerea consiliului supraveghetorilor și cu asistență din partea Comisiei și ținând seama de evaluarea menționată la primul paragraf, poate prelungi durata mandatului președintelui o singură dată.

▼ M2

(5) Președintele poate fi revocat doar din motive întemeiate. Acesta nu poate fi revocat decât de Parlamentul European ca urmare a unei decizii a Consiliului, adoptată după consultarea consiliului de supraveghere.

▼ B*Articolul 49***▼ M2****Independența președintelui**

Fără a aduce atingere rolului consiliului supraveghetorilor în ceea ce privește atribuțiile președintelui, acesta din urmă nu poate nici solicita, nici accepta instrucțiuni din partea instituțiilor sau organismelor Uniunii, din partea niciunui guvern sau din partea niciunui alt organism public sau privat.

▼ B

Nici statele membre, nici instituțiile sau organismele Uniunii și niciun alt organism public sau privat nu urmăresc să influențeze președintele în executarea atribuțiilor sale.

În conformitate cu statutul funcționarilor, președintele, după părăsirea funcției, este obligat să respecte în continuare obligația de a manifesta integritate și discreție în ceea ce privește acceptarea anumitor numiri sau beneficii.

▼ M2*Articolul 49a***Cheltuieli**

Președintele face publice toate reuniunile organizate cu părțile interesate externe, în termen de două săptămâni de la fiecare reuniune, și ospitalitatea de care a beneficiat. Cheltuielile fac obiectul unor înregistrări publice, în conformitate cu Statutul funcționarilor.

▼ B*SECȚIUNEA 4***Directorul executiv***Articolul 51***Numire**

(1) Autoritatea este gestionată de un director executiv, care este un expert independent cu normă întreagă.

(2) Directorul executiv este numit de consiliul supraveghetorilor, după confirmarea de către Parlamentul European și în urma unei proceduri de selecție deschisă, pe criterii de merit, competențe, cunoașterea participanților la piețele financiare și a piețelor și experiență în domeniul supravegherii și al reglementării financiare, precum și în materie de management.

▼B

(3) Mandatul directorului executiv este de cinci ani și poate fi prelungit o singură dată.

(4) În cursul perioadei de nouă luni care precedă încheierea mandatului de cinci ani al directorului executiv, consiliul supraveghetorilor evaluează în special:

(a) rezultatele obținute în primul mandat și modul în care acestea au fost obținute;

(b) sarcinile și obligațiile Autorității în anii următori.

Luând în considerare evaluarea menționată la primul paragraf, consiliul supraveghetorilor poate prelungi o dată mandatul directorului executiv.

(5) Directorul executiv poate fi revocat doar în urma unei decizii a consiliului supraveghetorilor.

Articolul 52

Independența

Fără a aduce atingere rolului consiliului de administrație, respectiv rolului consiliului supraveghetorilor în ceea ce privește atribuțiile directorului executiv, acesta din urmă nu trebuie nici să solicite, nici să accepte instrucțiuni din partea instituțiilor sau organismelor Uniunii, a unui guvern al unui stat membru, sau a oricărui alt organism public sau privat.

Nici statele membre, nici instituțiile sau organismele Uniunii și niciun alt organism public sau privat nu urmărește să influențeze directorul executiv în executarea atribuțiilor sale.

În conformitate cu statutul funcționarilor menționat la articolul 68, directorul executiv, după părăsirea funcției, este obligat să respecte în continuare obligația de a manifesta integritate și discreție în ceea ce privește acceptarea anumitor funcții sau beneficii.

Articolul 53

Atribuții

(1) Directorul executiv este responsabil cu gestionarea Autorității și pregătește lucrările consiliului de administrație.

(2) Directorul executiv este responsabil de punerea în aplicare a programului anual de lucru al Autorității sub îndrumarea consiliului supraveghetorilor și sub controlul consiliului de administrație.

(3) Directorul executiv ia măsurile necesare, în special adoptarea instrucțiunilor administrative interne și publicarea comunicărilor, pentru a garanta funcționarea Autorității în conformitate cu prezentul regulament.

(4) Directorul executiv pregătește programul de lucru multianual menționat la articolul 47 alineatul (2).

(5) Până la 30 iunie, în fiecare an, directorul executiv pregătește programul de lucru pentru anul următor menționat la articolul 47 alineatul (2).

▼B

(6) Directorul executiv elaborează un proiect preliminar de buget al Autorității în temeiul articolului 63 și execută bugetul Autorității în temeiul articolului 64.

(7) În fiecare an, directorul executiv pregătește un proiect de raport care conține o secțiune privind activitățile de reglementare și de supraveghere ale Autorității și o secțiune privind aspectele financiare și administrative.

(8) În ceea ce privește personalul Autorității, directorul executiv își exercită competențele stabilite la articolul 68 și gestionează chestiunile legate de personal.

CAPITOLUL IV

ORGANISME COMUNE ALE AUTORITĂȚILOR EUROPENE DE SUPRAVEGHERE*SECȚIUNEA 1***Comitetul comun al autorităților europene de supraveghere***Articolul 54***Înființare**

(1) Se înființează Comitetul comun al autorităților europene de supraveghere.

▼M2

(2) Comitetul comun funcționează ca un forum în cadrul căruia Autoritatea cooperează îndeaproape și în mod regulat pentru a asigura coerența transsectorială, ținând seama totodată de caracteristicile sectoriale specifice, cu Autoritatea europeană de supraveghere (Autoritatea bancară europeană) și cu Autoritatea europeană de supraveghere (Autoritatea europeană pentru valori mobiliare și piețe), în special în ceea ce privește:

— conglomeratele financiare și, în cazul în care acest lucru este impus de dreptul Uniunii, consolidarea prudențială;

▼B

— contabilitatea și auditul;

— analizele microprudențiale ale evoluțiilor, riscurilor și vulnerabilităților transsectoriale care pun în pericol stabilitatea financiară;

— produsele de investiții cu amănuntul;

▼M2

— securitatea cibernetică;

— schimburile de informații și de bune practici cu CERS și celelalte ESA;

— serviciile financiare cu amănuntul și aspecte legate de protecția consumatorilor și a investitorilor;

— consiliere din partea comitetului înființat în conformitate cu articolul 1 alineatul (7).

▼ M2

(2a) Comitetul comun poate ajuta Comisia să evalueze condițiile și specificațiile tehnice și procedurile pentru asigurarea unei interconexiuni eficiente și sigure între mecanismele centralizate automatizate în temeiul raportului menționat la articolul 32a alineatul (5) din Directiva (UE) 2015/849, precum și să realizeze interconectarea eficientă a registrelor naționale în temeiul directivei menționate.

(3) Comitetul comun dispune de personal propriu pus la dispoziție de ESA, care îndeplinește funcția de secretariat permanent. Autoritatea alocă resursele adecvate în vederea acoperirii cheltuielilor administrative, de infrastructură și operaționale.

▼ B

(4) În cazul în care o instituție financiară își desfășoară activitatea în mai multe sectoare, Comitetul comun soluționează dezacordurile în conformitate cu articolul 56.

*Articolul 55***Componentă**

(1) Comitetul comun se compune din președinții AES și, dacă este cazul, președintele oricărui subcomitet înființat în temeiul articolului 57.

(2) Directorul executiv, un reprezentant al Comisiei și CERS pot participa în calitate de observatori la întrunirile Comitetului comun, precum și ale oricăror subcomitete menționate la articolul 57.

▼ M2

(3) Președintele Comitetului comun este numit pe baza unui sistem de rotație anual dintre președinții ESA. Președintele Comitetului comun este al doilea vicepreședinte al CERS.

▼ B

(4) Comitetul comun își adoptă propriul regulament de procedură și îl publică. Regulamentul poate prevedea mai mulți participanți la întrunirile Comitetului comun.

▼ M2

Comitetul comun se întrunește cel puțin o dată la trei luni.

(5) Președintele Autorității informează periodic consiliul supravegheților în legătură cu pozițiile adoptate în cadrul reuniunilor Comitetului comun.

*Articolul 56***Poziții comune și acte comune**

În cadrul atribuțiilor sale prevăzute la capitolul II din prezentul regulament și, în special, în ceea ce privește punerea în aplicare a Directivei 2002/87/CE, Autoritatea ajunge, dacă este cazul, la poziții comune prin consens cu Autoritatea europeană de supraveghere (Autoritatea bancară europeană) și cu și Autoritatea europeană de supraveghere (Autoritatea europeană pentru valori mobiliare și piețe), după caz.

▼M2

În cazul în care acest lucru este impus de dreptul Uniunii, măsurile adoptate în temeiul articolelor 10-16 și deciziile adoptate în temeiul articolelor 17, 18 și 19 din prezentul regulament, referitoare la aplicarea Directivei 2002/87/CE sau a oricăror alte acte legislative menționate la articolul 1 alineatul (2) din prezentul regulament, care intră, de asemenea, în sfera de competență a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea bancară europeană) sau a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea europeană pentru valori mobiliare și piețe) se adoptă în paralel, după caz, de către Autoritate, de către Autoritatea europeană de supraveghere (Autoritatea bancară europeană) și de către Autoritatea europeană de supraveghere (Autoritatea europeană pentru valori mobiliare și piețe).

*Articolul 57***Subcomitete**

(1) Comitetul comun poate înființa subcomitete în scopul de a pregăti proiectele de poziții comune și actele comune pentru Comitetul comun.

(2) Fiecare subcomitet se compune din persoanele menționate la articolul 55 alineatul (1) și un reprezentant la nivel înalt provenind din actualul personal al autorității competente relevante din fiecare stat membru.

(3) Fiecare subcomitet alege un președinte dintre reprezentanții autorităților competente relevante care este, de asemenea, observator în cadrul Comitetului comun.

(4) În sensul articolului 56, se înființează un subcomitet al Comitetului comun privind conglomeratele financiare.

(5) Comitetul comun publică pe site-ul său toate subcomitetele înființate, inclusiv mandatele acestora și o listă a membrilor lor, cu funcțiile ocupate în cadrul subcomitetului.

▼B*SECȚIUNEA 2***Comisia de Apel***Articolul 58***Componentă și funcționare****▼M2**

(1) Se înființează comisia de apel a autorităților europene de supraveghere.

(2) Comisia de apel se compune din șase membri și șase supleanți, cu reputație și cunoștințe în domeniu dovedite în dreptul Uniunii și cu experiență profesională internațională obținută la un nivel suficient de înalt în domeniul bancar, de asigurări, al pensiilor ocupaționale, al piețelor de valori mobiliare sau al altor servicii financiare, fiind excluși membrii actualului personal al autorităților competente sau al

▼ M2

altor instituții sau organe naționale sau ale Uniunii care sunt implicați în activitățile Autorității și membrii Grupului părților interesate din domeniul asigurărilor și reasigurărilor și ai Grupului părților interesate din domeniul pensiilor ocupaționale. Membrii și supleanții sunt resortisanți ai unui stat membru și cunosc foarte bine cel puțin două limbi oficiale ale Uniunii. Comisia de apel dispune de suficientă experiență juridică pentru a putea oferi consiliere juridică profesională cu privire la legalitatea, inclusiv proporționalitatea, exercitării de către Autoritate a competențelor sale.

▼ B

Comisia de apel desemnează președintele comisiei de apel.

▼ M2

(3) Doi membri ai comisiei de apel și doi supleanți sunt numiți de către consiliul de administrație al Autorității, fiind aleși de pe o listă scurtă propusă de Comisie, întocmită în urma unei invitații publice de manifestare a interesului publicată în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, și după consultarea consiliului supraveghetorilor.

După primirea listei scurte, Parlamentul European poate invita candidații la funcția de membri și supleanți să dea o declarație în fața sa și să răspundă la întrebările adresate de membrii acestuia.

Parlamentul European poate invita membrii comisiei de apel să dea o declarație în fața sa și să răspundă la întrebările care le sunt adresate de membrii acestuia ori de câte ori li se solicită acest lucru, cu excepția declarațiilor, întrebărilor sau răspunsurilor referitoare la cazuri individuale soluționate sau dezbătute de comisia de apel.

▼ B

(4) Mandatul membrilor comisiei de apel este de cinci ani. Acest mandat poate fi prelungit o singură dată.

(5) Un membru al comisiei de apel care a fost numit de consiliul de administrație al Autorității nu poate fi revocat pe durata mandatului decât în cazul în care s-a făcut vinovat de o abatere gravă, iar consiliul de administrație, după ce a consultat consiliul supraveghetorilor, a adoptat o decizie în acest sens.

(6) Deciziile comisiei de apel se adoptă cu voturile a cel puțin patru din cei șase membri ai săi. În cazul în care decizia atacată intră sub incidența prezentului regulament, această majoritate decizională cuprinde cel puțin unul dintre cei doi membri ai comisiei de apel numiți de către Autoritate.

(7) Comisia de apel este convocată de președintele comisiei de apel atunci când este necesar.

(8) AES acordă comisiei de apel sprijinul adecvat în ceea ce privește funcționarea și secretariatul prin intermediul Comitetului comun.

Articolul 59

Independență și imparțialitate

(1) Membrii comisiei de apel sunt independenți în luarea deciziilor. Ei nu sunt constrânși să respecte nicio instrucțiune. Aceștia nu îndeplinesc alte atribuții în raport cu Autoritatea, consiliul de administrație sau consiliul supraveghetorilor.

▼M2

(2) Membrii comisiei de apel și personalul Autorității care asigură sprijin în chestiuni operaționale și de secretariat nu iau parte la procedurile de contestație introduse dacă au un interes personal în cauza respectivă, dacă au fost anterior implicați ca reprezentanți ai uneia dintre părți sau dacă au participat la adoptarea deciziei care face obiectul contestației.

▼B

(3) În cazul în care, dintr-unul din motivele menționate la alineatele (1) și (2) sau din orice alt motiv, un membru al comisiei de apel consideră că un alt membru nu ar trebui să ia parte la procedurile de contestație, membrul respectiv informează comisia de apel cu privire la acest lucru.

(4) Oricare parte din cadrul unei proceduri de contestație poate ridica obiecții împotriva participării unui membru al comisiei de apel în baza oricăruia dintre motivele menționate la alineatele (1) și (2) sau dacă este suspectat de părtinire.

O obiecție nici nu poate fi fundamentată pe criterii de naționalitate a membrilor și nici nu este admisibilă dacă, deși conștientă de existența unui motiv de obiecție, partea la o procedură de contestație îndeplinește cu toate acestea o acțiune procedurală, alta decât cea de a ridica obiecții privind componența comisiei de apel.

(5) Comisia de apel decide cu privire la acțiunile care trebuie întreprinse în cazurile menționate la alineatele (1) și (2) fără participarea membrului în cauză.

În scopul luării acestei decizii, membrul în cauză este înlocuit în cadrul comisiei de apel de către supleantul său. Atunci când supleantul se găsește într-o situație similară, președintele autorității care a desemnat membrul care trebuie înlocuit desemnează un înlocuitor printre supleanții disponibili.

(6) Membrii comisiei de apel se angajează să acționeze independent și în interesul public.

În acest scop, aceștia redactează o declarație de angajament și o declarație de interese, indicând fie absența oricăror interese care ar putea fi considerate drept susceptibile de a le afecta independența, fie orice interese directe sau indirecte care ar putea fi considerate susceptibile de a le afecta independența.

Toate aceste declarații sunt făcute publice, în fiecare an și în scris.

CAPITOLUL V

CĂI DE ATAC

*Articolul 60***Contestații**

(1) Orice persoană fizică sau juridică, inclusiv autoritățile competente, poate contesta o decizie a Autorității menționată la articolele 17, 18 și 19 și orice altă decizie adoptată de Autoritate în conformitate cu actele Uniunii menționate la articolul 1 alineatul (2) care este adresată persoanei respective, precum și o decizie care, deși adresată unei alte persoane, privește direct și personal persoana în cauză.

▼ M2

(2) Contestația, împreună cu expunerea de motive, se înaintează în scris la sediul Autorității, în termen de trei luni de la data notificării deciziei către persoana vizată sau, în absența unei notificări, la data la care Autoritatea a publicat decizia sa.

Comisia de apel ia o decizie cu privire la contestație în termen de trei luni de la introducerea acesteia.

▼ B

(3) O contestație efectuată în temeiul alineatului (1) nu are efect suspensiv.

Cu toate acestea, Comisia de apel poate, în cazul în care consideră că circumstanțele o cer, să suspende aplicarea deciziei contestate.

(4) În cazul în care contestația este admisibilă, comisia de apel examinează dacă aceasta este întemeiată. Comisia de apel invită părțile implicate să prezinte observațiile pe care le au cu privire la notificările emise de ea însăși sau cu privire la comunicările altor părți la procedura de contestație, cu respectarea termenelor stabilite. Părțile la procedurile de contestație au dreptul să își prezinte oral argumentele.

(5) Comisia de apel poate să confirme decizia luată de organismul competent al Autorității sau poate retrimite cazul organismului competent din cadrul Autorității. Decizia comisiei de apel este obligatorie pentru acest organism competent, care adoptă o decizie modificată privind cazul în speță.

(6) Comisia de apel își adoptă propriul regulament de procedură și îl face public.

(7) Deciziile adoptate de comisia de apel sunt motivate și se publică de către Autoritate.

▼ M2*Articolul 60a***Depășirea competențelor de către Autoritate**

Orice persoană fizică sau juridică poate trimite Comisiei o opinie motivată în cazul în care persoana respectivă consideră că Autoritatea și-a depășit competențele, inclusiv prin nerespectarea principiului proporționalității, astfel cum este menționat la articolul 1 alineatul (5), atunci când a acționat în temeiul articolelor 16 și 16b, iar acest lucru privește direct și personal persoana respectivă.

▼ B*Articolul 61***Acțiuni în fața Curții de Justiție a Uniunii Europene**

(1) O acțiune poate fi înaintată Curții de Justiție a Uniunii Europene, în conformitate cu articolul 263 din TFUE, pentru contestarea unei decizii luate de către comisia de apel, sau, în cazul în care nu există un drept de contestație în fața comisiei de apel, a unei decizii luate de Autoritate.

(2) Statele membre și instituțiile Uniunii, precum și orice persoană fizică sau juridică, pot introduce o acțiune la Curtea de Justiție a Uniunii Europene împotriva deciziilor Autorității, în conformitate cu articolul 263 din TFUE.

▼B

(3) În cazul în care Autoritatea are obligația de a acționa, însă nu adoptă o decizie, poate fi înaintată o acțiune în constatarea omisiunii de a acționa în fața Curții de Justiție a Uniunii Europene, în conformitate cu articolul 265 din TFUE.

(4) Autoritatea are obligația să ia măsurile necesare pentru a se conforma cu hotărârea Curții de Justiție a Uniunii Europene.

CAPITOLUL VI

DISPOZIȚII FINANCIARE*Articolul 62***Bugetul Autorității****▼M2**

(1) Veniturile Autorității, care este un organism european în conformitate cu articolul 70 din Regulamentul (UE, Euratom) 2018/1046 al Parlamentului European și al Consiliului⁽¹⁾ (denumit în continuare „Regulamentul financiar”) constau, în special, în orice combinație dintre următoarele:

▼B

- (a) contribuții obligatorii din partea autorităților publice naționale competente în domeniul supravegherii instituțiilor financiare, care sunt stabilite în conformitate cu o formulă bazată pe ponderarea voturilor prevăzută la articolul 3 alineatul (3) din Protocolul (nr. 36) privind dispozițiile tranzitorii. În sensul prezentului articol, articolul 3 alineatul (3) din Protocolul (nr. 36) privind dispozițiile tranzitorii continuă să se aplice după termenul de 31 octombrie 2014 stabilit în acesta;
- (b) o subvenție din partea Uniunii prevăzută în bugetul general al Uniunii Europene (Secțiunea Comisie);
- (c) orice onorarii plătite Autorității în cazurile specificate de dispozițiile în domeniu ale dreptului Uniunii;

▼M2

- (d) orice contribuție voluntară din partea statelor membre sau a observatorilor;
- (e) tarifele convenite pentru publicații, activități de formare și orice alt serviciu furnizat de Autoritate în cazul în care acestea au fost solicitate în mod expres de către una sau mai multe autorități competente.

Nu este acceptată nicio contribuție voluntară din partea statelor membre sau a observatorilor menționată la litera (d) de la primul paragraf, dacă o astfel de acceptare ar pune sub semnul întrebării independența și imparțialitatea Autorității. Contribuțiile voluntare care constituie o compensație pentru costul sarcinilor delegate Autorității de o autoritate competentă nu sunt considerate a pune sub semnul întrebării independența Autorității.

⁽¹⁾ Regulamentul (UE, Euratom) 2018/1046 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 iulie 2018 privind normele financiare aplicabile bugetului general al Uniunii, de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 1296/2013, (UE) nr. 1301/2013, (UE) nr. 1303/2013, (UE) nr. 1304/2013, (UE) nr. 1309/2013, (UE) nr. 1316/2013, (UE) nr. 223/2014, (UE) nr. 283/2014 și a Deciziei nr. 541/2014/UE și de abrogare a Regulamentului (UE, Euratom) nr. 966/2012 (JO L 193, 30.7.2018, p. 1).

▼B

(2) Cheltuielile Autorității cuprind cel puțin cheltuielile cu personalul, salariile, cheltuielile administrative, de infrastructură, de formare profesională și operaționale.

(3) Se asigură un echilibru între venituri și cheltuieli.

(4) Toate veniturile și cheltuielile Autorității fac obiectul unor estimări pentru fiecare exercițiu financiar, care corespunde anului calendaristic, estimări care sunt prezentate în bugetul Autorității.

▼M2*Articolul 63***Întocmirea bugetului**

(1) În fiecare an, directorul executiv întocmește un proiect provizoriu de document unic de programare al Autorității pentru următoarele trei exerciții financiare, care prezintă estimarea veniturilor și a cheltuielilor, precum și informații privind personalul, pe baza programării anuale și multianuale și îl înaintează consiliului de administrație și consiliului supraveghetorilor, împreună cu schema de personal.

(2) Consiliul supraveghetorilor, pe baza proiectului care a fost aprobat de consiliul de administrație, adoptă proiectul de document unic de programare pentru următoarele trei exerciții financiare.

(3) Consiliul de administrație transmite documentul unic de programare Comisiei, Parlamentului European și Consiliului, precum și Curții de Conturi Europene, până la data de 31 ianuarie.

(4) Ținând seama de documentul unic de programare, Comisia înscrie în proiectul de buget al Uniunii previziunile pe care le consideră necesare, ținând cont de schema de personal și de cuantumul contribuției de echilibrare din bugetul general al Uniunii, în conformitate cu articolele 313 și 314 din TFUE.

(5) Parlamentul European și Consiliul adoptă schema de personal a Autorității. Parlamentul European și Consiliul autorizează creditele pentru contribuția de echilibrare destinată Autorității.

(6) Consiliul supraveghetorilor adoptă bugetul Autorității. Acesta devine definitiv odată cu adoptarea definitivă a bugetului general al Uniunii. Dacă este necesar, acesta se ajustează în consecință.

(7) Consiliul de administrație informează fără întârziere nejustificată Parlamentul European și Consiliul cu privire la intenția sa de a executa orice proiect care ar putea avea implicații financiare semnificative pentru finanțarea bugetului său, în special orice proiect imobiliar, cum ar fi închirierea sau achiziționarea de imobile.

(8) Fără a aduce atingere articolelor 266 și 267 din Regulamentul financiar, autorizarea Parlamentului European și a Consiliului este necesară pentru orice proiect care ar putea avea implicații financiare semnificative sau pe termen lung pentru finanțarea bugetului Autorității, în special orice proiect imobiliar, cum ar fi închirierea sau achiziționarea de imobile, inclusiv clauzele de reziliere.

▼ **M2***Articolul 64***Execuția și controlul bugetului**

(1) Directorul executiv își exercită competențele de ordonator de credite și execută bugetul anual al Autorității.

(2) Contabilul Autorității transmite situația conturilor provizorii contabilului Comisiei și Curții de Conturi până la data de 1 martie a anului următor. Articolul 70 nu împiedică Autoritatea să furnizeze Curții de Conturi orice informație solicitată de aceasta, care este de competența Curții de Conturi.

(3) Contabilul Autorității transmite contabilului Comisiei, până la data de 1 martie a anului următor, informațiile contabile necesare în scopuri de consolidare, în modul și formatul stabilite de contabilul respectiv.

(4) Până la data de 31 martie a anului următor, contabilul Autorității trimite de asemenea membrilor consiliului supraveghetorilor, Parlamentului European, Consiliului și Curții de Conturi raportul privind gestiunea bugetară și financiară.

(5) După primirea observațiilor formulate de Curtea de Conturi cu privire la conturile provizorii ale Autorității, în conformitate cu articolul 246 din Regulamentul financiar, contabilul Autorității întocmește conturile finale ale Autorității. Directorul executiv trimite aceste conturi consiliului supraveghetorilor, care emite un aviz cu privire la conturile în cauză.

(6) Până la data de 1 iulie a anului următor, contabilul Autorității trimite conturile finale, însoțite de avizul consiliului supraveghetorilor, contabilului Comisiei, Parlamentului European, Consiliului și Curții de Conturi.

Contabilul Autorității trimite, tot până la data de 15 iunie a fiecărui an, un pachet de rapoarte contabilului Comisiei, într-un format standardizat stabilit de contabilul Comisiei în vederea consolidării.

(7) Conturile finale se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* până la data de 15 noiembrie a anului următor.

(8) Directorul executiv comunică Curții de Conturi un răspuns la observațiile formulate de aceasta până la data de 30 septembrie și trimite, de asemenea, o copie a răspunsului respectiv consiliului de administrație și Comisiei.

(9) Directorul executiv prezintă Parlamentului European, la solicitarea acestuia din urmă și în conformitate cu articolul 261 alineatul (3) din Regulamentul financiar, toate informațiile necesare derulării eficiente a procedurii de descărcare de gestiune pentru exercițiul financiar în cauză.

(10) La recomandarea Consiliului care hotărăște cu majoritate calificată, Parlamentul European acordă descărcarea de gestiune Autorității pentru execuția bugetului pentru exercițiul financiar N, până la data de 15 mai a exercițiului N + 2.

▼M2

(11) Autoritatea emite un aviz motivat privind poziția Parlamentului European și alte observații făcute de Parlamentul European, prezentate în procedura de descărcare de gestiune.

*Articolul 65***Norme financiare**

Normele financiare aplicabile Autorității se adoptă de către consiliul de administrație, după consultarea Comisiei. Aceste norme nu se pot abate de la Regulamentul delegat (UE) 2019/715 al Comisiei ⁽¹⁾, cu excepția situațiilor în care acest lucru este impus de necesități operaționale specifice, indispensabile funcționării Autorității și numai cu acordul prealabil al Comisiei.

▼B*Articolul 66***Măsuri antifraudă****▼M2**

(1) Regulamentul (UE, Euratom) nr. 883/2013 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽²⁾ se aplică fără restricții Autorității în vederea combaterii fraudei, corupției și oricăror alte activități ilegale.

▼B

(2) Autoritatea aderă la Acordul interinstituțional privind investițiile interne efectuate de OLAF) și adoptă fără întârziere dispoziții corespunzătoare pentru întregul personal al Autorității.

(3) Deciziile de finanțare, acordurile și instrumentele de punere în aplicare rezultate din acestea stipulează clar că OLAF și Curtea de Conturi pot să desfășoare, dacă este necesar, verificări la fața locului în cazul beneficiarilor sumelor de bani plătite de către Autoritate, precum și în cazul personalului responsabil cu alocarea acestor sume de bani.

CAPITOLUL VII

DISPOZIȚII GENERALE*Articolul 67***Privilegii și imunități**

Protocolul (nr. 7) privind privilegiile și imunitățile Uniunii Europene, anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la TFUE se aplică Autorității și personalului acesteia.

⁽¹⁾ Regulamentul delegat (UE) 2019/715 al Comisiei din 18 decembrie 2018 privind regulamentul financiar cadru pentru organele instituite în temeiul TFUE și al Tratatului Euratom și menționate la articolul 70 din Regulamentul (UE, Euratom) 2018/1046 al Parlamentului European și al Consiliului (JO L 122, 10.5.2019, p. 1).

⁽²⁾ Regulamentul (UE, Euratom) nr. 883/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 septembrie 2013 privind investigațiile efectuate de Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF) și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1073/1999 al Parlamentului European și al Consiliului și a Regulamentului (Euratom) nr. 1074/1999 al Consiliului (JO L 248, 18.9.2013, p. 1).

▼B*Articolul 68***Personalul**

(1) Statutul funcționarilor, regimul aplicabil celorlalți agenți și normele adoptate de comun acord de către instituțiile Uniunii în scopul aplicării acestora se aplică personalului Autorității, inclusiv directorului executiv și președintelui acesteia

(2) Consiliul de administrație, de comun acord cu Comisia, adoptă măsurile de punere în aplicare necesare, în conformitate cu dispozițiile prevăzute la articolul 110 din statutul funcționarilor.

(3) În ceea ce privește personalul său, Autoritatea exercită atribuțiile conferite autorității de numire conform statutului funcționarilor, precum și autorității împuternicite să încheie contracte conform regimului aplicabil celorlalți agenți.

(4) Consiliul de administrație adoptă dispoziții care să permită detașarea experților naționali din statele membre pe lângă Autoritate.

*Articolul 69***Răspunderea Autorității**

(1) În cazul răspunderii necontractuale, Autoritatea oferă despăgubiri, în conformitate cu principiile generale comune legislației statelor membre, pentru orice daune produse de ea însăși sau de membrii personalului său în exercițiul funcțiunii. Curtea de Justiție a Uniunii Europene are competență pentru litigiile privind despăgubirile în cazul unor asemenea prejudicii.

(2) Răspunderea financiară personală și răspunderea disciplinară a personalului Autorității față de aceasta sunt guvernate de dispozițiile relevante aplicabile personalului Autorității.

*Articolul 70***Obligația respectării secretului profesional****▼M2**

(1) Membrii consiliului supraveghetorilor și toți membrii personalului Autorității, inclusiv funcționarii detașați temporar de statele membre și toate celelalte persoane care îndeplinesc sarcini pentru Autoritate pe bază contractuală, sunt supuși obligațiilor legate de secretul profesional în temeiul articolului 339 din TFUE și al dispozițiilor relevante din legislația Uniunii în domeniu, chiar și după ce și-au încetat atribuțiile.

▼B

(2) Fără a aduce atingere cazurilor de aplicare a dreptului penal, nicio informație confidențială primită de persoanele menționate la alineatul (1) în exercitarea atribuțiilor lor nu poate fi divulgată niciunei persoane sau autorități, cu excepția prezentării sale într-o formă sintetică sau agregată, astfel încât instituțiile financiare individuale să nu poată fi identificate.

▼M2

Obligația prevăzută la alineatul (1) de la prezentul articol și la primul paragraf al prezentului alineat nu împiedică Autoritatea și autoritățile competente să utilizeze informațiile pentru asigurarea respectării actelor legislative menționate la articolul 1 alineatul (2) și, în special, pentru procedurile legale necesare în vederea adoptării deciziilor.

(2a) Consiliul de administrație și consiliul supraveghetorilor se asigură că persoanele care furnizează orice tip de servicii, în mod direct sau indirect, permanent sau ocazional, legate de atribuțiile Autorității, inclusiv funcționarii și alte persoane autorizate de către consiliul de administrație și de către consiliul supraveghetorilor sau numite de către autoritățile competente în acest scop, respectă obligațiile legate de secretul profesional echivalente celor prevăzute la alineatele (1) și (2).

Aceleași cerințe de păstrare a secretului profesional li se aplică și observatorilor care participă la reuniunile consiliului de administrație și ale consiliului supraveghetorilor și care participă la activitățile Autorității.

(3) Alineatele (1) și (2) nu împiedică Autoritatea să facă schimb de informații cu autoritățile competente în conformitate cu prezentul regulament și cu alte acte legislative ale Uniunii aplicabile instituțiilor financiare.

Aceste informații fac obiectul obligațiilor privind secretul profesional menționate la alineatele (1) și (2). Autoritatea stabilește în regulamentul intern de procedură modalitățile practice de punere în aplicare a normelor referitoare la confidențialitate menționate la alineatele (1) și (2).

(4) Autoritatea aplică Decizia (UE, Euratom) 2015/444 a Comisiei ⁽¹⁾.

*Articolul 71***Protecția datelor**

Prezentul regulament nu aduce atingere obligațiilor statelor membre în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal în temeiul Regulamentului (UE) 2016/679 sau obligațiilor Autorității în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal în temeiul Regulamentului (UE) 2018/1725 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽²⁾, în îndeplinirea atribuțiilor ce îi revin.

▼B*Articolul 72***Accesul la documente**

(1) Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 se aplică documentelor deținute de Autoritate.

⁽¹⁾ Decizia (UE, Euratom) 2015/444 a Comisiei din 13 martie 2015 privind normele de securitate pentru protecția informațiilor UE clasificate (JO L 72, 17.3.2015, p. 53).

⁽²⁾ Regulamentul (UE) 2018/1725 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 octombrie 2018 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile, organele, oficiile și agențiile Uniunii și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 45/2001 și a Deciziei nr. 1247/2002/CE (JO L 295, 21.11.2018, p. 39).

▼M2

(2) Consiliul de administrație adoptă măsuri practice pentru aplicarea Regulamentului (CE) nr. 1049/2001.

▼B

(3) Deciziile adoptate de către Autoritate în temeiul articolului 8 din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 pot face obiectul unor plângeri către Ombudsman sau al unor proceduri pe lângă Curtea de Justiție a Uniunii Europene, în urma contestației înaintate comisiei de apel, după caz, în conformitate cu condițiile prevăzute la articolele 228 și 263 din TFUE.

*Articolul 73***Regimul lingvistic**

(1) Regulamentul nr. 1 al Consiliului privind determinarea limbilor utilizate de Comunitatea Economică Europeană ⁽¹⁾ se aplică Autorității.

(2) Consiliul de administrație decide cu privire la regimul lingvistic intern al Autorității.

(3) Serviciile de traducere necesare funcționării Autorității sunt efectuate de Centrul de Traduceri pentru Organismele Uniunii Europene.

*Articolul 74***Acordul privind sediul****▼M2**

Dispozițiile necesare referitoare la amplasarea sediului Autorității în statul membru în care aceasta este stabilită și facilitățile care trebuie oferite de statul membru respectiv, precum și normele specifice aplicabile în respectul stat membru personalului Autorității și membrilor familiilor acestora se stabilesc într-un acord privind sediul între Autoritate și statul membru respectiv, pe care l-au încheiat după obținerea aprobării consiliului de administrație.

▼B

Statul membru respectiv asigură cele mai bune condiții posibile pentru buna funcționare a Autorității, inclusiv condiții de școlarizare multilingvă și cu vocație europeană, precum și conexiuni de transport adecvate.

*Articolul 75***Participarea țărilor terțe**

(1) Participarea la lucrările Autorității este deschisă țărilor terțe care au încheiat acorduri cu Uniunea prin care au adoptat și aplică dreptul Uniunii în domeniul de competență al Autorității menționat la articolul 1 alineatul (2).

⁽¹⁾ JO 17, 6.10.1958, p. 385.

▼B

(2) Autoritatea poate coopera cu țările menționate la alineatul (1) care aplică o legislație recunoscută ca fiind echivalentă în domeniile de competență ale Autorității menționate la articolul 1 alineatul (2), astfel cum este prevăzut în acordurile internaționale încheiate de Uniune în conformitate cu articolul 216 din TFUE.

(3) În conformitate cu dispozițiile relevante ale acordurilor menționate la alineatele (1) și (2), se stabilesc modalități precizând, în special, natura, sfera și aspectele procedurale ale participării țărilor menționate la alineatul (1) la activitățile Autorității, inclusiv dispoziții referitoare la contribuțiile financiare și la personal. Aceste modalități pot prevedea reprezentarea, în calitate de observator, în cadrul consiliului supraveghetorilor, însă garantează faptul că aceste țări nu participă la nicio discuție legată de instituții financiare individuale, în afară de cazul în care există un interes direct.

CAPITOLUL VIII

DISPOZIȚII TRANZITORII ȘI FINALE

▼M2*Articolul 76***Relația cu Comitetul european al inspectorilor pentru asigurări și pensii ocupaționale**

Autoritatea este considerată succesorul legal al Comitetului european al inspectorilor pentru asigurări și pensii ocupaționale (CEIOPS). Până la data înființării Autorității, toate activele și pasivele, precum și toate operațiunile în curs ale CEIOPS sunt transferate automat Autorității. CEIOPS întocmește o declarație care reflectă situația de închidere a activelor și pasivelor sale la data transferului respectiv. Declarația respectivă este auditată și aprobată de către CEIOPS și de către Comisie.

▼B*Articolul 77***Dispoziții tranzitorii privind personalul**

(1) Prin derogare de la articolul 68, toate contractele de angajare și acordurile de detașare încheiate de CEIAPO sau de secretariatul acestuia și care sunt în vigoare la 1 ianuarie 2011 sunt onorate până la data la care expiră. Acestea nu pot fi prelungite.

(2) Tuturor membrilor personalului pe bază de contracte menționate la alineatul (1) li se dă posibilitatea de a încheia un contract de agent temporar în temeiul articolului 2 litera (a) din Regimul aplicabil celorlalți agenți cu diferitele grade stabilite în schema de personal a Autorității.

După intrarea în vigoare a prezentului regulament, autoritatea abilitată să încheie contracte realizează o selecție internă limitată la membrii personalului care au contracte cu CEIAPO sau cu secretariatul acestuia, pentru a determina competența, eficiența și integritatea celor care urmează a fi angajați. Procedura de selecție internă ține seama pe deplin de aptitudinile și experiența demonstrate de persoana respectivă în exercitarea funcției sale anterior angajării.

▼B

(3) În funcție de tipul și de nivelul atribuțiilor care trebuie exercitate, candidaților aleși li se oferă contracte de agenți temporari pentru o durată care să corespundă cel puțin cu perioada rămasă din contractul anterior.

(4) Legislația națională în domeniul contractelor de muncă și celelalte instrumente relevante continuă să se aplice membrilor personalului cu contracte anterioare și care aleg să nu solicite un contract de agent temporari sau cărora nu li se oferă astfel de contracte, în conformitate cu alineatul (2).

*Articolul 78***Dispoziții naționale**

Statele membre adoptă dispozițiile corespunzătoare pentru a asigura aplicarea eficace a prezentului regulament.

*Articolul 79***Modificări**

Decizia nr. 716/2009/CE se modifică prin eliminarea CEIAPPO de pe lista beneficiarilor prevăzută în secțiunea B din anexa la respectiva decizie.

*Articolul 80***Abrogare**

Decizia 2009/79/CE a Comisiei de instituire a CEIAPPO se abrogă de la 1 ianuarie 2011.

*Articolul 81***Reexaminare****▼M2**

(1) Până la 31 decembrie 2021 și, ulterior, din trei în trei ani, Comisia publică un raport general privind experiența dobândită ca urmare a funcționării Autorității și a procedurilor prevăzute în prezentul regulament. Respectivul raport evaluează, printre altele:

(a) eficacitatea și convergența practicilor de supraveghere realizate de autoritățile competente:

(i) independența autorităților competente și convergența standardelor echivalente guvernantei corporative;

▼B

(ii) imparțialitatea, obiectivitatea și autonomia Autorității;

(b) funcționarea colegiilor de supraveghere;

(c) progresul înregistrat în direcția convergenței în domeniul prevenirii, gestionării și al soluționării crizelor, inclusiv mecanisme de finanțare la nivelul Uniunii;

▼ B

- (d) rolul Autorității în ceea ce privește riscul sistemic;
- (e) aplicarea clauzei de salvagardare prevăzute la articolul 38;
- (f) aplicarea rolului de mediere cu efecte obligatorii prevăzut la articolul 19;

▼ M2

- (g) funcționarea Comitetului comun.

▼ B

- (2) Raportul menționat la alineatul (1) evaluează, de asemenea:
 - (a) oportunitatea continuării supravegherii separate pentru bănci, asigurări și pensii ocupaționale, valori mobiliare și piețe financiare;
 - (b) oportunitatea desfășurării supravegherii prudențiale și supravegherii activității comerciale separat sau de către aceeași autoritate de supraveghere;
 - (c) oportunitatea simplificării și consolidării arhitecturii SESF, în vederea îmbunătățirii coerenței dintre nivelurile macro și micro, precum și între AES;
 - (d) coerența evoluției SESF cu evoluția la nivel mondial;
 - (e) existența unui nivel suficient de diversitate și excelență în cadrul SESF;
 - (f) adecvarea răspunderii și nivelului de transparență cu privire la cerințele de publicare;
 - (g) adecvarea resurselor Autorității pentru a își îndeplini atribuțiile;
 - (h) caracterul corespunzător al menținerii sediului Autorității sau oportunitatea mutării AES într-un sediu unic în vederea îmbunătățirii coordonării dintre acestea.

▼ M2

- (2a) În raportul general menționat la alineatul (1) de la prezentul articol, Comisia, după consultarea tuturor autorităților și părților interesate relevante, efectuează o evaluare cuprinzătoare privind aplicarea articolului 9a.

▼ B

- (3) În ceea ce privește chestiunea supravegherii directe a instituțiilor sau infrastructurilor cu activități paneuropene și ținând seama de evoluțiile pieței, Comisia elaborează un raport anual privind oportunitatea atribuirii unor atribuții de supraveghere suplimentare în acest domeniu Autorității.
- (4) Raportul și orice propunere eventuală care îl însoțește se transmit Parlamentului European și Consiliului.

*Articolul 82***Intrarea în vigoare**

Prezentul regulament intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Se aplică de la 1 ianuarie 2011, cu excepția articolului 76 și a articolului 77 alineatele (1) și (2), care se aplică de la data intrării în vigoare.

Autoritatea se înființează la 1 ianuarie 2011.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.